

SA FONT

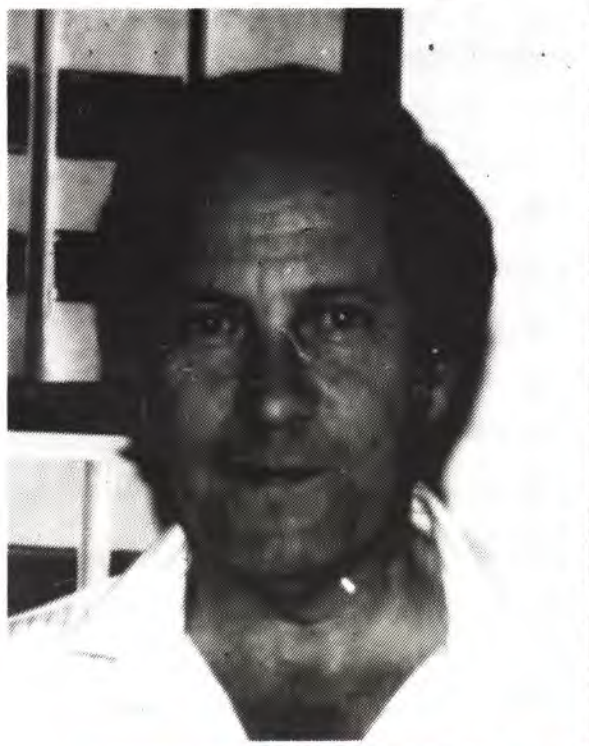
Son Servera, octubre 1990

Núm. 60

NO AL PLA DIRECTOR
DE
PORTS ESPORTIUS

¡TORERO, TORERO!

Carta a un enamorat del Ports Esportius

Molt senyor vostro:

Deu fer un any llarg, més o manco, que vaig tenir l'oportunitat de xerrar a fons de la problemàtica amb vostè, Sr. Pedro «LLULL». Problemes, defectes, carències, així com possibles sol.lucions, sortiren en la nostra conversa i tenc que dir que quasi vareu conseguir convencer-me de que la vostra intenció a l'hora d'acceptar el càrrec de Pte. de la Comissió de Turisme del nostre Ajuntament era la de fer molta feina i ben feta per aconseguir que les deficiències de la nostra Bahía es tornassin virtuts, es a dir, per modernitzar Cala Millor, Cala Bona, etc., donant a la zona el que fagués falta en matèria de infraestructura pública. I tot això pareix esser que vostè ho tenia pensat i ben pensat després de conèixer lo dels plans d'embelliment de les zones turístiques que el vostre amic Cladera tenia a la màniga per a tratar de combatir la crisi del sector, a més del Pla d'Ordenació de l'Oferta Turística i altres mesures per l'estil. Idó bé, com abans he dit, quasi em vareu convencer, però no, res més lluny. Al principi, pareixia que el rol de president us anava bé, informaveu de tant en tant, enllestireu el Pla d'embelliment que malgrat en punts no estigui d'acord

amb ell, entenc que en general és una bona mesura, etc.,. Res donava que pensar que en el fons de tot dormia l'interés que vostè ha demostrat, l'amor que profesau per als Ports Esportius i sobre tot el pobre sentiment per a Cala Bona fins al punt de dir públicament que allò és un «clot de ciment pudent».

No mos enganyem, això covaba dins el vostre cor dençà que entrareu a l'Ajuntament i és lamentable que traicionat tot al vostre company Toni Vives per mor de defensar un Port que ningú vol i està sobradament demostrat. Quins interessos us mogueren per defensar la qualificació II, quan sabéu perfectament que això és una porta oberta per a la construcció del Port esportiu?. Tal volta teniu part en el projecte?, o a lo millor, la beatiful pipol de Cala Millor, els vostros amics hotelers us han demanat un amarrament?. No puc entendre que podeu cercar amb aquesta lluita que sols pot dur la destrucció del nostre litoral i estau segur que si això ocorre vostè més que ningú sereu el culpable, i amb vostè el convidats de pedra, «los muditos comparsas», l'Ajuntament en ple, fins i tot el trànsfuga socialista que, per lo vist ho té bastant bé amb vostè.

Ens heu pegat una cosa per als collons, però alerta, mai és tard per a tornar la potada i podeu estar segur que tot un poble us està «marcant» d'aprop. No penseu que això s'oblida fàcilment.

Altra cosa us vull dir per acabar. No penseu que teniu la guerra guanyada. Heu guanyat una batalla perquè no teniu oposició, la que hi ha és desgraciadament xeraqueta, però no heu guanyat la guerra i molts som els que lluitam en quantra el Port, que es el mateix que dir quantra vostè.

Finalitzant, Sr. «LLULL», molt contents deven estar aquests senyors que en governen, que per cert tant criticàreu en el mitin electoral, quan veuen com lis feis la feina bruta i ell ni tan sols se banyen.

Sou la seva millor inversió i per això no em vendria gens de nou que us nombrassin fill ilustre del partit, amb carnet d'or. Jo per a la meua banda, remouré, pregaré, amb una paraula, proposaré mitjançant els meus companys de causa que us donin el premi Ciment, perquè tant vostè com tots els vostres amics de consistori us ho heu guanyat a pols.

Atentament

Santiago Sevillano.

Sa Font, núm. 60
Octubre 1990

Revista d'Informació
General

Adreça

P. Antoni Servera, 38 A

Telèfon:

56 73 13

Dipòsit Legal:

PM/ 1985

Edita:

Col·lectiu S'Abelló

Imprimeix:

Informacions Llevant, S.A.

Director:

Santiago Sevillano

Consell de Redacció:

S'Abelló

Contabilitat:

Joan Massanet

Col·laboradors:

Sebastià Vives «Perleta»

Mateu Servera

F. Torvisco

J. Ballester

J. Servera, Pbro.

Joan Massanet

Juan Mari

Bartomeu Caldentey

F. González

Foto Fernando

y altres

Els articles apareguts en aquesta revista, expressen únicament l'opinió dels seus autors. Sa Font únicament es fa responsable dels articles Editorials que expressen l'opinió del Col·lectiu S'Abelló

Última solución: «No nos moveran»

De ello han transcurrido muchos años. Un familiar mío, afincado en la lejana Sevilla, visitó por primera vez Mallorca. La Isla todavía estaba casi intacta. El furor constructivo todavía estaba adormecido; despertaría poco después con fuerza imparable. Yo le acompañé por los parajes más bellos y, sorprendido ante tanta hermosura, exclamó: «Realmente Dios al realizar su creación esparció armonía a manos llenas y por todas partes, pero al tratarse de esta Isla quiso hacer de ella lo que un genial pintor con su obra maestra: cuidó hasta el mínimo detalle y el cuadro resultó perfecto. Mallorca es un prodigio de hermosura en el llano y en la cordillera, en su mar y en su cielo. Mallorca es única».

Lo era, pero ya no lo es. Al repetir visita mi familiar de Sevilla hace sólo unos años, y al visitar idénticos pasajes, tuvo que exclamar entristecido: «Esta Mallorca es otra; la habeis protituído».

Resultó que el afán de una riqueza fácil se apoderó del corazón de unos hombres que, contal de enriquecerse, no respetaron nada: ni leyes humanas ni divinas, ni sentido común, ni orden, ni belleza...

El furor urbanístico desatado quiso, cual Rey Midas, convertir en oro todo lo que tocaba, y así fueron pereciendo, una tras otra, tantas pinceladas de hermosura, regalo generoso de la madre Naturaleza. Y hoy una cala recóndita, ayer unas onduladas, suaves dunas, o una playa o unos graciosos acantilados, o un mismo bosque, o un pequeño monte...

Casi todo fue engullido por la voracidad humana que confundió el «dominad la tierra» bíblico por el «destruid la tierra». Como ya dijo Esquilo en su tiempo: «Jamás su sed de oro el hombre sacia».

Del opulento alcázar ¿quién las puertas de la ventura cerrará diciendo: no entres aquí, con lo que tengo

basta?»

Jamás la ambición humana dirá basta.

En el momento de redactar este escrito de urgencia que se me ha pedido, leo en el «Diario de Mallorca» de hoy, viernes 14 de Septiembre que Son Servera aprueba el puerto deportivo para Cala Bona. Se habla de zona degradada ¿quién la degradó? Pero no es Son Servera, son algunos serverenses quienes aprueban ante la protesta de otros. Ante ciertas apetencias no valen razones ¡Y menos razones ecológicas! ¡Y mucho menos todavía razones estéticas! El único camino, amigos

ecologistas, amigos de Cala Bona, está en el ¡no nos moverán! de «Verano Azul».

Y yo, que amo a la Naturaleza desde niño y que la vengo defendiendo en lo poco que puedo, entristecido de día en día ante la ceguera de los hombres, contemplando a poco que levante mis ojos la infamante mancha rojiza del Puig, estigma de un incendio provocado por una mano criminal -¿Qué mal te ha hecho el bosque, desgraciado?-, ensordecido diariamente por el trepitar de unas excavadoras que destruyen día a día un gracioso monte, temiendo lo que pueda pasar, o mejor, continuar pasando, en nuestro litoral, he recordado la bella composición poética de Rodrigo Caro «A las minas de Ytálica» y me he permitido el atrevimiento -minas por ruinas- de intentarlo en unos breves versos. ¿Qué más se puede hacer ante tanta irresponsabilidad acumulada?

Estos, Fabio, ¡Ay dolor!, que ves ahora
campos llenos de piedra y de cemento
fueron en otro tiempo un litoral hermoso
regalo que nos dió Naturaleza
y que intacto conservaba un pueblo sano.

Este rincón fue Cala, allí arena
y un poco más allá unas breves dunas
hasta donde llegaba mansamente
el agua azul de un mar inmaculado.
De aquellos tamarindos vigorosos
de retorcidas, olorosas ramas,
donde los pájaros a cantar venían
y de aquellas remansadas aguas
que el azul de los cielos reflejaban
ya apenas si quedan las señales.
¡Cuánto fue hermoso ayer, hoy ya no existe!
Rocas, dunas, tamarindos, calas
arenas plateadas perecieron
y hasta el recuerdo que de ellas se tuvieron.

Juan Servera Pbro.

¡Espabila!, Son Servera

Comienza a gustarme «Sa Font», se ha convertido en una fuente termal, sus aguas fluyen cada vez a más altas temperaturas y quizá ayuden a despertar un pueblo que hasta ahora parecía completamente dormido.

De «Es Puig de Sa Bassa» poco puedo añadir a lo que ya se ha dicho y escrito, sólo que, en mi opinión la culpa no debe converger sólo en la cabeza de nuestro alcalde sino que debe extenderse sobre los promotores de tal barbarie, pues pocos escrúpulos y gran codicia hay que tener para destruir parte de la belleza de nuestro pueblo, con el fin de aumentar sus fortunas, que deben ser ya considerables, que sus nombres sean divulgados y sobre todo, recordados. Y por último, parte de culpa la tenemos nosotros porque siempre reaccionamos tarde, cuando se expusieron las normas subsidiarias ¿Cuántos fueron a verlas? lo que está pasando es sólo consecuencia de un conformismo y una indiferencia muy propias de este pueblo y que ya comienza a ser preocupante.

Y por si esto fuera poco parece que también a Cala Bona va a llegarle «el progreso» según acordó por mayoría nuestro honorable consistorio en un pleno celebrado a hora muy sospechosa y del cual salí bastante decepcionado, no por el resultado, que eso se veía venir, sino por la forma, me dió la impresión

de que los concejales no tenían criterio propio, pues dieron su beneplácito a las propuestas de un señor

que, dándose aires de enterado defendió la necesidad de construir un aparcamiento para barcos sin el cual, según él, Cala Bona no tiene futuro, y a lo largo de su monólogo dijo tantos disparates que no tengo ni espacio ni tiempo para comentarlos todos, pero como muestra vaya esta perla —...contaminación en la bahía habrá menos que ahora porque ensucia más un barco que pasa que uno que se queda???—, no creo que un barco que cruce nuestra bahía en una o dos horas ensucie más que uno que está aquí varios días a no ser que a la tripulación del primero les de un ataque de cagalería al ver lo que se ha hecho en «Sa Punta Rotja», sus ideas para solucionar los posibles arrastres de arena tampoco convencieron al público asistente pues serían un desastre ecológico y económico. Sin embargo el resto del consistorio (excepto Joaquín, claro) dijo amén a todo sin la más mínima objeción. En resumen la defensa de Cala Bona tendrá que ser tarea del pueblo, que por cierto bien caras está pagando los guateques que se le dieron en las pasadas elecciones, en las próximas habrá que votar con la cabeza y no con el estómago, y sobre todo estar despiertos, porque todo está cambiando a nuestro alrededor, muy deprisa, y no para bien.

Francisco Sard Villar

FOTO ESTUDIO

Fernando

Tel. 58 63 45

**SE ALQUILA
LOCAL COMERCIAL
EN SON SERVERA**

(Situado en la C/. Calvo Sotelo)

120 m² aprox.

INFORMES: TEL. 56 72 61

(Noches, a partir de las 20 h)

Carta oberta als socis i simpatitzants de la «Associació d'Amics de Cala Bona»

L'Ajuntament de Son Servera, després de legalitzar la destrucció de «Es puig de sa Bassa», ha informat al conseller d'Obres Públiques de Cala Bona, en voler, també se pot destruir. La pressió de les més de mil cinc centes firmes recollides entre tots per demanar la protecció d'aquest bocí del litoral serverí ha estat, en principi, inútil. Dic «en principi» per un motiu concret: l'Ajuntament és l'administrador i el servidor dels interessos del poble, i el poble, quan no l'escolten, te la facultat de canviar als seus servidors.

Després de la sessió plenari del dia catorze de setembre de 1990.

Associació d'amics de Cala Bona

El concert de Cala Bona

A jo em sembla una banda de música a on el director havia passat tots els seus papers a un músic, (i aquest ja ho crec que les va emprar), i tan sols dos músics varen ésser capaços de tocar qualque nota.

Serverins, crec que si no heu anat mai a un ple es hora de que hi faceu una aturadeta per allà, sobre tot abans de que hi hagi les properes eleccions. És molt trist pensar que esteim dirigits per uns senyors que o be no ténen idea de solfeig o be les cau la cara de vergonya, ja que el dia catorze de Setembre no articularen cap so.

Només el director oficial va donar la seva opinió quan no importava ja que l'únic músic que no estava present per lo vist estava en quantra del que ja sabem i el mencionat director va dir que era igual i per tant que seguís el concert.

La proposta que va fer el Músic-Director va ser asumida quasi per a tots, que per cert, aquest si que va sonar, quasi de demés.

A l'hora de les votacions l'únic que va estar en quantra va ésser el socialista Joaquín. L'altra socialista s'abstengué i els altres varen dir

amèn, i algun d'ells ni varen aixecar el cap, supòs d'empeguets que esteien.

I, AIXÒ ÉS LA GENT QUE MOS MANA I QUE DIU QUE ESTIMA EL NOSTRE POBLE?

Senyors músics, tots els que escoltarem el concert i molts d'altres que

no hi eren seguirem lluitant per defensar el moll de Cala Bona i per tot el que faci falta i també lluitarem per intentar que els músics que vulguin manar Son Servera al manco sapin sonar.

Antonia Fons.

Resum de l'informe sobre el projecte de construcció d'un port esportiu a Cala Bona, realitzat a l'universitat de les Illes Balears

Si es duu a terme el projecte de port esportiu de 450 amarraments a Cala Bona, i mancant un estudi més minuciós, emperò amb l'experiència del que ha succeït en altres indrets amb projectes de característiques semblants, es pot afirmar que la Badia de Llevant sofriria els efectes següents:

- Canvi en el dipòsit i erosió de l'arena, produint una degradació de les platges de Cala Millor;

- Pèrdua de la transparència de l'aigua, enterbolint-se, com ha succeït a la Bahía de Pollença; perdent amb això, un dels majors encants i atractius de la Bahía.

- Augment de la contaminació,

tant de l'aigua com de l'arena, amb els efectes abanç esmentats;

- Disminució de la pesca, tant comercial com esportiva;

- Augment del nivell dels renous en tota la zona;

- Degradació ambiental i paisagística.

S'han de contemplar també, els efectes negatius produïts per les obres d'aquest projecte, podent donar lloc a efectes imprevists com

els que han succeït recentment a la zona d'Es Molinar (a Palma).

Aquestes construccions suposen además, una degradació de la zona i una pèrdua d'atractiu pels visitants, així com un augment de l'oferta sobre la ja existent, un increment de la població amb la subsegüent problemàtica d'aigua potable, clavegueram, degeneració d'aigua, etc. i l'ús d'uns pocs en benefici pròpi, d'una zona que avui és d'ús públic.

Vint i cinc quarterades dins la mar

N'hi havia un, que pretenia tenir moltes de quarterades, i resultà ésser que eren dins la mar. ¿De qui és la mar?, ¿es pot mercadejar amb la mar?

Es cert que ja, ha arribat el día que, en altres coses, un, ja no sap lo que es pot fer.

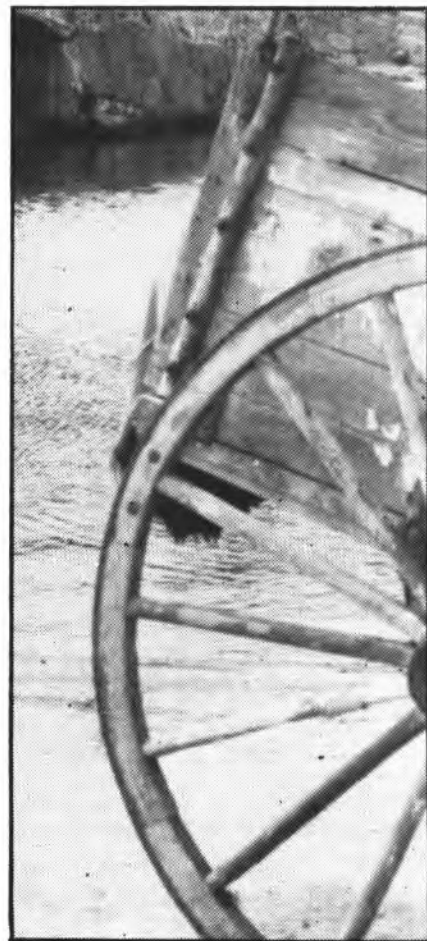
Poc a Poc se van tapant grans extensions i roques de ciment.

Aquell Cala Bona, amb aquelles roques esquitxades per les onades, tamarells alimentats per aquella aigua clara i neta. Són imatges que prest quedaran al record.

Se intenta convertir en un Port de Sòller o Port de Pollença etc...

En una de les grans places encimentades, si els cotxes m'hos deixen un rotlet, un petit monument, així com el Port de Pollença el dedicàren a Camarassa, noltros hi podríem posar un Ramón Nadal, que un día amb els seus pincells reflectien ses seves belleses, que poc a poc s'humanitat d'avui van destruint, sense pensar, que els primers afectats som noltros mateixos.

PESAVI

Carta oberta al dimoni i al bisbe de Mallorca

Sr. Dimoni i Sr. Bisbe:

Disculpin que la meva carta sia conjunta, però he intentat separar a l'un i a l'altre i la temptativa ha estat un fracàs. Vostés, els agradi o no, representen els dos extrems d'un negoci que es vendria abaix sense la mutua col·laboració. Aquest i no altre és el motiu de l'encapçalament.

El nostre bisbe Teodor ha publicat una carta pastoral en la qual fa menció dels desastres ecològics. Segons la pastoral, els culpables d'aquests desastres atempten contra la moral i són, en conseqüència, pecadors. És a dir, els causants d'aquest fenòmen anomenat «balearització» no tan sols hauran de rendir comptes davant els seus paisans, sinó que Déu nostre Senyor també s'hi aficarà.

Abans d'aprofundir en aspectes teològics de la qüestió, vull donar la meva impressió sobre la seva actitud: És admirable. És admirable que a la fi, una església com la nostra, una església de profundes tendències conformistes, es converteixi en portaveu del seu poble i del seu entorn i denunciï, amb valentia encomiable, la brutalitat d'algunes persones de cap en aquest món que Déu nostre Senyor ens permet administrar. No faig mamballetes perquè el paper no ho permet, però sapi que de cor i de forma estic amb vostè.

Ara bé, el que m'agradaria saber (a la seva carta no està gens clar) és si la seva admonició tindrà, a efectes celestials, caràcter retroactiu (aleshores, senyor dimoni, la feina seria inimaginable), o es tractarà d'una d'aquestes lleis que en diuen «d'ara en endavant».

En el primer cas, senyor bisbe, haurà de reconèixer que trenta anys de silenci de cap als seus feligresos són molts anys de silenci. En arribar l'hora del judici final, amb el delictes ecològic ja tipificat al cel, ho tenen clar els mallorquins. De poc valdrà argumentar que el seu bisbe no els avisà d'hora.

En el segon cas, trenta anys de silenci per part de l'administració de l'església, trenta anys de retràs en l'administració del seu patrimoni espiritual, me sembla una badada prou forta fins i tot per un bisbe.

Deixant de banda aquestes consideracions (els camins del Senyor són inmarcesibles), passaré a informar al senyor Barrufet de la problemàtica que li cau al damunt, problemàtica que, malgrat li farà bo el negoci, no dubt en afirmar que intentaria treure's del damunt si pogués triar.

Molt probablement, en un temps prudencial, li arribaran carretades de mallorquins disposats a urbanitzar l'infern. Semblam una gent un tant deixada, els mallorquins, però s'hi miri. Quan hi ha doblers pel mig mos podem posar amb qui sigui.

Els membres del nostre Govern, que tret del cas d'una confessió «in articulo mortis» invadiran el seu redol, agafaran les Normes Subsidiàries infernals i les impugnaran; altres intentaran vendre calefaccions i tot, avions Canadair de segona mà per quan la mà se li hagi anat amb el foc, potser camps de golf. Valenta jugada li ha fet el bisbe de Mallorca.

S'hi no té hormigonat al terra, li hormigonaran i després li semblaran gespa; li feren ports esportius on no hi hagi ni aigua; aeroports on els avions no poden alçar ni cap al purgatori. Controli les seves empreses de construcció. Poden venir acompanyats de socis, i poden, a l'infern, adjudicar en aquests socis les seves concessions: el sistema el coneixen, i no seria gens estrany que a ca seva l'aplicassin. És despedeixi de les seves companyes de transport d'ànimes. Intentaran controlar els charters i, fins i tot, voldran organitzar un tour operador per a vacances asolellades. si no del foc, si sen entenen del sol, i posats a torrar, la seva especialitat no queda gaire lluny.

En resum, si li apaguen el foc no se queixi. No organitzi un concurs de barruts si no vol tenir sorpreses desagradables. Quan erem al.lots els capellans solien amenaçar els nostres esperits amb un viatge sense tornada de cap a ca seva. Hores d'ara l'amenaça sembla més forta: potser les podrem suportar una vida, però no una eternitat.

Atentament

Antoni Palerm

Sesión plenaria del 13-9-90

En la villa de Son Servera, siendo las trece horas del día trece de Septiembre de mil novecientos noventa, se reúne en la Casa Consistorial, el Pleno de la Corporación en sesión extraordinaria. Preside el acto el Sr. Alcalde D. Francisco Barrachina Llaneras, y asisten los Sres. Teniente de Alcalde: D. Agustín Vives Tous, D. Lorenzo Ferragut Bertard, D. Miguel Servera Brunet y D. Antonio Serra Payeras. Y los Sres. Concejales : D. Juan Reynes Mascaró, D. Jerónimo Vives Gili, D. Pedro Juan Servera Oliver, D. Bartolomé Más Servera, D. Luis Baudil Rodríguez y D. Joaquín Martínez Sánchez. Habiendo excusado su asistencia D. Antonio Vives Nebot y D. Pedro Juan Servera Lliteras. Da fe del acto el Sr. Secretario de la Corporación D. Antonio Gual Sureda.

GABRIEL BLANQUER BARCELO

Agente de Seguros Colegiado n.º 22.775

Av. J. Servera Camps, 46
Tels. 58 58 80 - 60

07560 CALA MILLOR
SON SERVERA (Mallorca)

SEGUROS

Operamos con cualquier compañía, de modo que las cuotas y las coberturas ofertadas sean siempre las más convenientes para nuestros clientes.

DE FORMA HABITUAL, SE CONTRATAN POLIZAS CON:

- * **MUTUA GENERAL DE SEGUROS** (Todos los ramos)
- * **MUTUA NACIONAL ASEGURADORA** (Todos los ramos)
- * **A.G.F.** (Todos los ramos)
- * **LA PREVISION MALLORQUINA** (Enfermedad y Acctes. Profes.)
- * **SANITAS** (Asistencia Sanitaria y Hospitalaria)
- * **ALIANZA** (Asistencia Sanitaria y Hospitalaria)

RAMOS: Vehículos, Multirriesgos (Hogar y/o Comercio), Comunidades, Responsabilidad Civil General, Asistencia Sanitaria, Vida y Combinados, Accidentes Individual y Colectivos (Colegios), Planes de Jubilación y Planes de Pensiones, etc.

1.- Lectura borrador acta sesión anterior

Seguidamente y de orden de la Presidencia, el Sr. Secretario procede a la íntegra lectura del acta de la sesión anterior, celebrada el pasado día treinta de Agosto de mil novecientos noventa, tras lo cual es aprobada por unanimidad.

2.- Cuenta Tesorería 2º trimestre

Acto seguido se presenta la cuenta de Tesorería referida al 2º Trimestre, del actual ejercicio y visto que ha sido dictaminado favorablemente por la Comisión Especial de Cuentas, y encontrándose conforme, se acuerda por unanimidad aprobar la citada cuenta.

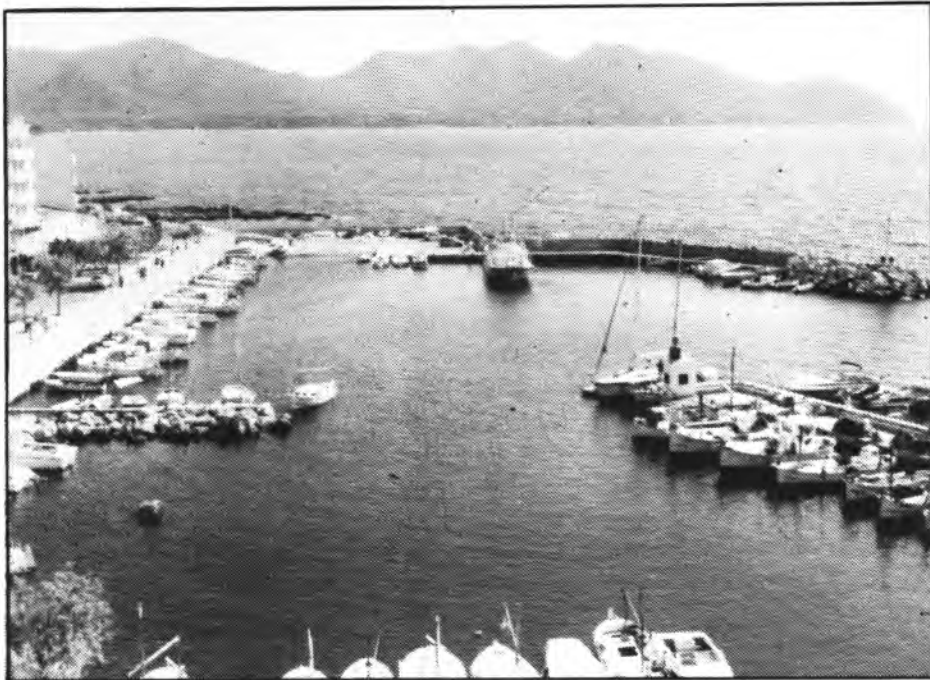
3.- Petición obras hidráulicas torrenciales

A continuación el Sr. alcalde plantea a los Sres. concejales, el objeto del presente asunto, y dado que se trata de un derrumbamiento producido en el denominado torrente de Son Sard, lo que sugiere y dada la magnitud del terreno afectado que en caso de fuertes lluvias se produciría el desbordamiento del torrente por quedar éste obstruido. Se pasa a la votación acordándose por unanimidad solicitar al Servicio de Obras Hidráulicas la reparación urgente del denominado Torrente de Son Sard, y facultar al Sr. Alcalde para que adopte las resoluciones que crea oportunas, en aras a lo acordado.

4.- Plan Director de Puertos Deportivos e Instalaciones Náuticas de Baleares

A continuación y con la venia del Sr. Alcalde-Presidente D. Pedro Juan Servera Oliver procede a exponer y explicar el objeto de este punto del orden del día referente al Plan Director de Puertos e Instalaciones Náuticas de Baleares.

Tras larga exposición sobre el tema y destacando las ventajas que ello supone frente a las posturas en contra, reflejadas entre otros por la presentación de unas 1400 firmas contra el citado Plan. El Sr. Servera recalca que se pueden garantizar

ambas posturas, condicionando al futuro puerto deportivo a construir en un lugar determinado, siempre que se demuestre y justifique su procedencia; a una altura máxima de tres metros, salvo la torre de control; a un máximo de 450 amarres y a la no admisión a trámite hasta pasadas las próximas elecciones municipales. Por todo ello y a la vista de lo acordado por la Comisión de Gobierno y a lo propuesto por las Comisiones Informativas de Turismo, Playas y Urbanismo, propongo que se califique con el grado de protección I, a todo el litoral, salvo el tramo de Cala Bona que ya está grafiado en las Normas Subsidiarias de este Ayuntamiento, con el grado de Protección II, donde actualmente está el muelle de Cala Bona.

Por su parte D. Luis Baudil expone que siempre que se respete lo antes citado, también propone para todo el litoral, el grado de protección I y II para el tramo previsto en las NN.SS..

D. Joaquín Martínez Sánchez propone para que se solicite el grado de protección I para toda la costa de Son Servera.

Terminado el debate se pasa a la votación, acordándose por mayoría

de votos, 9, y con el voto en contra de D. Joaquín Martínez y el voto de abstención de D. Bartolomé Más, informar desfavorablemente el Plan Director de Puertos e Instalaciones Náuticas presentado y en trámite de información pública y a la vez solicitar que se califique con el grado de protección I a todo el litoral del municipio de Son Servera, salvo el tramo de Cala Bona, donde actualmente está el muelle y que ya está previsto en las NN.SS. para el que solicita el grado de protección II, condicionando al futuro puerto deportivo a justificar exhaustivamente su procedencia, y a las demás condiciones mencionadas al principio de este acuerdo.

Se acuerda asimismo notificar este acuerdo al Servicio de Puertos y Litoral de la Conselleria de Obras Públicas y Ordenación del Territorio.

Y no habiendo más asuntos que tratar, el Sr. Alcalde da por finalizado el acto, siendo las trece horas y cuarenta y cinco minutos, de todo lo cual se levanta este Acta.

De todo lo cual doy fe.

Vº Bº, El Alcalde,
Fdo. Francisco Barrachina

El Secretario,
Fdo. Antonio Gual

La passió del senyor Sáiz

La Conselleria d'Obres Públiques del Govern Balear ha elaborat un projecte de llei anomenat: Pla director de ports esportius. Aquest Pla contempla tres graus de protecció (més aviat desprotecció, com veurem més endavant) per a la totalitat del litoral balear.

GRAU PRIMER.- No permet fer ports esportius, però si altres construccions (seria el cas d'una possible ampliació de molls ja existents).

GRAU SEGON.- Permet la construcció de ports esportius mitjançant estudis «exhaustius i molt justificats»

GRAU TERCER.- Gairebé ho permet tot (i ja sabem el que «tot» pot significar per els nostres governants).

Al litoral serverí se contempla l'aplicació del grau primer a la zona delimitada a mà dreta per el Port Vell i a ma esquerra per «Es ribell». La protecció de segon grau s'estableix a la franja de la «Costa des Pins» situada entre l'anomenat «Es ribell» i «Sa punta rotja»; la resta de la costa, es a dir, part de la platja de Cala Millor, passant per Cala Bona, Es Port Roig, Es Port Verd, Es Port Nou, fins arribar al Port Vell, ha obtingut la precalificació de grau tres.

No s'han exposat al públic estudis previs que justifiquin l'arbitrarietat d'aquesta mesura (de fet dubtam de l'existència de cap mena d'estudi). Curiosament, el que si presentaren a la Conselleria alguns promotors, anys enrera, eren avantprojectes de ports esportius. Dic curiosament perquè la major part de les zones afectades per aquests avantprojectes aleshores estan qualificades com a grau tres. Meravellosa coincidència! La casualitat ha fet la llei a mida!

No cal ser molt llest per comprendre que l'avantprojecte l'ha dissenyat algú que no està renyat amb l'especulació i la degradació del medi ambient. El senyor Sáiz estima el ciment, i davant d'un tal amor: què hi podem fer? Les seves proves

de fidelitat a tal estimació són indubtables. Ara bé, cal recordar que l'oferta turística mallorquina, hores d'ara saturada, s'ampliaria amb la concessió de noves llicències de construcció (com les contemplades per el Pla director de ports esportius).

Com pot incidir la creació de noves places a un mercat ja saturat? Segons els nostres insignes polítics sembla que la solució és clara: «Si ja n'hi ha prou, n'hi aficarem més encara».

Aquesta meravella la propugna el sr. Sáiz amb la seva desconcertant intel·ligència. És original aquest home, un economiste d'excepció (i deim excepció perquè no en coneixem cap d'altre que propugni el mateix).

I abundant en les curiositats d'aquesta llei, de les quals la conselleria presidida per el Sr. Sáiz opina que protegeix més del 62% de la costa mallorquina, hem de comprendre que aquest 62% ho és de la totalitat de la costa. M'explicaré: a Mallorca se podrà construir un cordó de ciment per valor del 38% del seu litoral. Les dificultats que la costa nord ofereix per a dur a terme aquest cordó eleven notablement el percentatge de ciment en el Llevant.

La construcció, per exemple, d'un port esportiu a Cala Bona; un port, per exemple, amb 450 amarraments i més de vint i cinc quarterades agafades a la mar; amb construccions sobre la mar d'edificacions de tres cents metres de llargari per vuit d'altari; un por així, com deia, se li pot ocórrer a qualsevol especulador mallorquí eivissenc, i seria perfectament plausible segons el Pla director de ports esportius que el Conseller d'Obres Públiques, sr. Sáiz, preten dur endavant. No se li demana a la gent de Mallorca la seva opinió sobre aquest Pla, no se li ha demanat a la gent de Son Servera, i creim (aquesta creença no és gratuïta, sinó fonamentada en estudis «exhaustius i molt justificats») que les propostes d'aquest Pla director contribuiran a destruir el nostre futur (el nostre futur turístic, per exemple), i la Son Servera que coneixeran els nostres fills, una Son Servera aleshores irrecuperable.

Sr Sáiz, la seva passió pel ciment, com totes les passions, és devastadora.

Associació d'Amics de Cala Bona

Ja està bé!

Port sí, port no, ciment sí, ciment no, aquesta es la qüestió.

Estimam de veritat a Son Servera?. Estiman els nostres governants al nostre poble?. Estau segurs que aquests senyors defensen els interessos dels seus votants?. No és aquest un tema prou important com per a fer una consulta popular, un debat públic amb totes les forces vives de Son Servera amb els tècnics pertinents?

Ja deu fer més d'un any, quan es va remoure tot aquest bollit del port esportiu, que vaig tenir l'oportunitat de entrevistar a n'en Miquel Servera i an en Joan Reinés. Llavors, amb un projecte bestial, molt més gros que el que ara es vol fer, aquests senyors pensaven que allò seria massa gros, i que l'impacta era massa fort per a Cala Bona, és clar que aquell era un avantprojecte bastant més gran que el d'ara mateix, però no per això l'impacta que aquest pot causar ha de ser més lleuger. Crec que la nostra zona no ha de mester un port esportiu, és més, estic convençut de que si es fa un estudi seriós de la real demanda de aquest tipus de serveis, tret de quatre moixos ningú més pot estar interessat.

Altra cosa seria fer una ampliació d'amarres ben feta, amb uns estudis rigurosos damunt les necessitats reals del municipi. Pens que ningú s'oposaria al fet de fer un nou pantalán, allà on es tengui que fer segons els tècnics, amb cinquanta o seixanta amarres més, segurs que això cauria bé, però fer un port de vint quarterades, un port d'aquestes dimensions, perquè?, per a qui?... pels quatre senyorots madrilenys?, perquè ens omplin la badia de porqueries i brutor?... No i mil vegades no.

Si la nostra zona fos un lloc a on no s'hagués construït res, que es pogués enfocar de cap a un turisme de qualitat, i que això representas una riquesa per a Son Servera, fet amb

racionalitat, podria estar en principi d'acord, però, amb les condicions actuals, trobant-nos fins al cap de ciment per tot arreu, amb una oferta que supera a la demanda i el que és més fotut sense un pam de terreny vorera la mar sense contruir, crec que és una monstruositat fer aquest port i si es fa, els responsables de que es faci, l'Ajuntament, haurà de donar comptes qualche dia, quan Son Servera, els serverins, desperitem d'aquest enlluernament que no ens deixa veure més que el color dels doblers.

I no em basta ni em conformen les explicacions dels peperos que diuen que calificant com a nivell 2 tot el Port de Cala Bona, no es farà

el Port Esportiu si no és consensuat amb totes les forces vives de Son Servera. És ver que aquests senyors han canviat una mica les seves intencions, debut a la oposició i a que s'han fet por de la reacció serverina en aquest fet concret, reacció sens dubte positiva i que els farà pensar més de dos pics a l'hora de enllestir noves actuacions que ens afectin a tots. Voler calificar amb so nivell 1 tot el litoral tret de Cala Bona, és una decisió afortunada, malgrat com abans deia hagui estat forçada per a la protesta general, però ho em de dir clar, per que el poble ho sapi, calificar amb so nivell 2 Cala Bona és deixar una porta oberta per a fer el Port Esportiu, això és vendre Cala Bona als especuladors, això és com a la besada d'en Judas, vendre el nostre patrimoni natural per quatre monedes, que ni tan sols seran d'or.

Per tot el que abans he dit i per mil raons més, com a serverí us he de exigir, senyors regidors, que demaneu la qualificació 1 per tot el litoral serverí, sense excepcions, Cala Bona inclòs. Si de veritat creis que sou els representants de Son Servera, no ens doneu la espalla i obrau segons les demandes dels vostres representats, que en definitiva és per a lo que us varen elegir. No ens falleu, pensau que una decisió com aquesta, si la preniu bé us pot reportar una renda política per a governar un parell d'anys més, amb tot el recolçament popular, si no, estic per a dir que pot ser el vostre suïcidi polític.

Segurament en sortir aquest escrit a llum, l'Ajuntament ja haurà fet una cosa o altra, però, mai és tard si de veritat hi ha compromís de fer les coses.

NO VOLEM CAP PORT, JA EN TENIM UN

Santiago Sevillano

No... al Port Esportiu

El NO en contra del port esportiu no s'ha fet esperar. La creació d'una associació d'Amics de Cala Bona i la recollida de unes 2000 firmes, divenen clarament el que en el nostre municipi es pense al respecte.

La postura del GOB davant l'especulació és ben clara. La nostra zona està saturada de ciment, i la costa amb una aigua acceptable qualitativament parlant, NO es pot permetre l'abús de la construcció d'un super-port.

Aquest fet sens dubte, repercutiria molt negativament l'estat ambiental de la costa i modificaria, tant l'actual forma de les platges, com la natural transparència de les seves aigües.

L'empobriment de l'ecosistema marítim i la fragilitat del Mediterrani ens conduirien cap a un punt negatiu de difícil recuperació.

Val a dir que el creixement des-

mesurat del tràfic de vaixells de tota mena dins la badia, augmentaria notablement la contaminació acústica i marina, amb renous i deixalles de plàstics, oli, papers,...

El GOB veuria bé una millor protecció de l'actual moll; tal com demanen els pescadors i els usuaris habituals; com també un possible augment del nombre d'amaraments (uns 60).

En el moment de redactar aquest escrit, desconexem el grau de protecció que haurà donat en el nostre litoral el Parlament Balear. Però el fet que el Consistori Serveria hagi decidit donar el grau II a la zona del moll de Cala Bona, deixa una porta oberta a l'especulació per tal de construir el port-esportiu.

El Consistori s'hauria de decidir a aturar definitivament aquest procés, i tenir molt d'esment a l'hora de concedir permisos que ens fermin

cara el futur. Ja que la pressió popular es dirigeix clarament cap a un NO al PORT-ESPORTIU de CALA BONA, i experiències anteriors ens demostren que si no s'atura a temps, després les despeses són incalculables; amb l'indemnització dels promotors i l'endeutament del Consistori; o sigui, de les nostres pròpies butxaques.

GOB-LLEVANT
Set. 1990

**BAR RESTAURANTE
S'ERA DE
PULA**

**ABIERTO TODOS LOS DIAS
EXCEPTO LOS LUNES**

Cra. Son Servera - Cala Ratjada y Cuevas Artá - Tel. 56 79 40

Carta oberta al Sr. Ventura Rubí

Benvolgut Ventura:

Sols unes retxes per fer-te a saber quines han estat les diferents tasques que el GOB-Llevant ha realitzat a diferents zones de la teva finca de Ca s'Hereu.

Per començar hem de dir que membres del GOB varen participar activament en l'extinció de tots quants incendis tenqueren lloc dins la finca. Al mateix temps, amb binocles (i per tal d'evitar noves temptatives d'incendis) montàrem un dispositiu de control i vigilància.

També al llarg d'aquest estiu i conjuntament amb una trentena de nins, ens dedicàrem a treure els fems i les deixalles (que no eren poques) del Clot de s'Argila, lloc de jocs habitual dels nins del poble. Cal dir que les excursions realitzades pel nostre grup, han acabat sempre amb la recollida d'un bon grapat de boses de fems plenes de deixalles.

Una altra activitat nostre ha estat l'observació, estudi i recompte d'ocells, per passar a formar part del futur ATLES ORNITOLÒGIC DE LES ILLES BALEARS i de l'anuari ornitològic que el GOB edita. Suposam que també hauras vist les capses que, per tal de facilitar la nidificació a certes espècies d'aus hem repartit a certs punts de la finca.

Amb el control de la papallona de la procesonària dels pins amb les boses proporcionades per la Conselleria d'Agricultura, la teva finca

sempre n'ha estat una part important.

Una tasca molt estimada per nosaltres és la repoblació amb pins, alcines i glans, i que per tot arreu es deixen verure dins ca teva.

També duim a terme una campanya nadalenca (anual) per tal d'evitar les tals masives d'arbres; i s'ha pogut constatar que dins la teva finca ha tengut uns efectes positius.

Són nombroses les sortides de caràcter pedagògic que es realitzen amb els al.lots del col·legi; per tal de conèixer la flora i la fauna dels voltants del nostre poble.

Ja per acabar val dir que és una llàstima el desconeixament que té la gent de les tasques que habitualment dur a terme el GOB en el nostre municipi.

GOB-LLEVANT
Set-1990

INSTALACIONES

S. Quevedo

Tel. 56 71 66 - SON SERVERA

SUPER OFERTA !

ANTENA PARABOLICA ESPECIAL CANALES PRIVADOS TV ESPAÑOLES
DESDE 125.000 pts.

ANTENA PARABOLICA CON RECEPCION DE 35 CANALES DE TV EUROPEOS
DESDE 200.000 pts.

Etica ecologista

Es frecuente que entre las personas que aman la naturaleza, que con cierta periodicidad, se dejen llevar por ataques de pesimismo. El desánimo cunde cuando intentamos pasear por la playa de nuestra infancia y no la reconocemos, cuando queremos convencer a alguien de la necesidad de conservar aquel árbol junto a la carretera y una vez convencido, el árbol ya ha sido talado... y así siempre.

No solemos darnos cuenta de que cuanto más información se posee, peor se ven las cosas, de que elementos de destrucción que siempre estuvieron presentes, aparecen ante nuestros ojos como nuevos simplemente, porque nosotros nos acabamos de enterar. Y nos venimos abajo, con un tono patético que en nada beneficia al medio natural, pero sobre todo, en nada nos beneficia a nosotros.

Continuemos luchando compañeros, queda mucho por hacer, merece la pena dar la lata a nuestros gober-

nantes. Nuestro esfuerzo se empieza a reconocer. Animo, que vamos a ganar.

la Casa del Cuadro

ENMARCACION

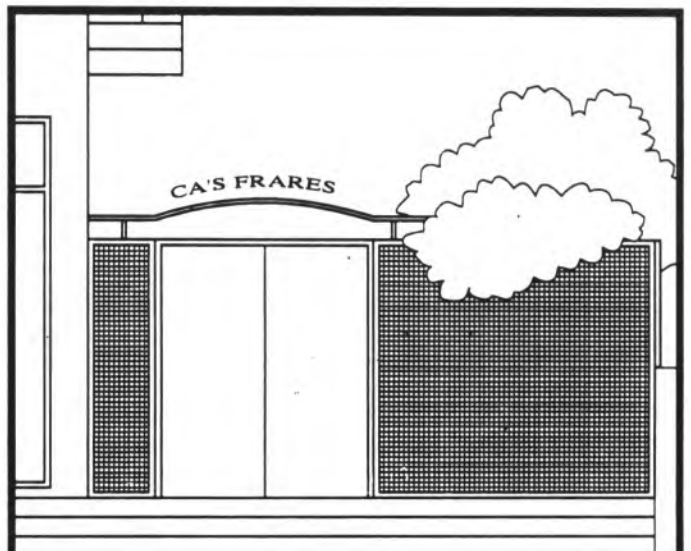

GRAN SURTIDO DE POSTERS
DE PINTURA Y FOTOGRAFIA

PABLO PICASSO 1961

DISPONEMOS DE MATERIAL DE BELLAS ARTES
PINTURAS, LIENZOS, PINCELES, ETC

VIVIENDAS, LOCALES
Y APARCAMIENTOS
DE CALIDAD

Av. Juan Servera Camps, 26 - CALA MILLOR
Tel. 56 81 81 - 55 15 57

A vueltas con la Logse

Estos días, todavía calurosos de mitad de Septiembre, todos los años nos regalan el estimulante espectáculo de los niños y niñas de nuestro pueblo que, alegres y confiados, cargadas sus espaldas con el peso de la Ciencia, suben la empinada cuesta de la calles Creus -¿será un símbolo?, que conduce al calvario de la escuela. Con sus risas, sus gritos y sus charlas, alegran el ambiente. Ya las calles y el entorno de la escuela se llenan de papeles que el viento esparce mientras el asfalto se va empedrando con los chicle aplastados.

Tampoco faltan, naturalmente, las cortezas de la semilla del girasol y algún que otro envoltorio de patatilla o vaya Vd. a saber de que otros productos raros. Luego, durante el curso, se harán campañas de limpieza de bosques y playas porque ¡claro! hay que pregonarlo: los turistas son unos guarros. De todos modos estos pequeños son pajarillos en desbandada. Son la vida.

Que ha comenzado un curso bien lo saben los padres entre otros motivos porque, si los niños cargan con el peso de los libros, ellos cargan con el peso de sus costes, de año en año más elevados. Y no sólo los libros: carteras, prendas de deporte, calzado, uniformes en algunos casos y todo un arsenal de variado material escolar. Total, unos generosos miles de pesetas por sujeto escolarizado. ¡Y si al final la película terminara bien!. Porque el fantasma del fracaso escolar planea durante nueve largos meses sobre las familias. Y si antes existía el recurso de poner al niño a cuidar cerdos o unas cabras hoy esto ya no vale. Moribundo el campo, el porvenir está en otras partes.

Novedades en el amplio espectro de la enseñanza suele haberlas frecuentemente. Hogaño, aprobada por las Cortes la llamada Logse, o sea Ley General de Ordenamiento del Sistema Educativo, ésta tendrá que aplicarse en el transcurso de diez

años consecutivos. Muy debatida la ley sobre todo por asociaciones de padres de alumnos, por grupos de profesores, por representantes de las llamadas escuelas privadas, por la asociación de colegios de religiosos de la enseñanza y por los Obispos, naturalmente ello nos indica que sus buenas razones tendrán.

Por parte de los Obispos, para ley tan importante se pedía el consenso

miras. El asunto era muy grave en sí mismo: la formación más amplia y completa posible de los que mañana serán hombres. Además, está por en medio la próxima integración de España a la Comunidad Europea con todas sus consecuencias. Pero no pudo ser así.

¿Ha operado también aquí el politiquero, siempre tan pernicioso, y que abortó, a lo largo de la historia

de todas las fuerzas políticas, a fin de que esta nueva ley no naciera con el pecado original de ser engendro de una sola función política, aunque ésta fuera la que está en el poder. Porque es muy cierto que en España son muchos los proyectos, por diversas razones y entre ellas, porque al cambiar el signo político, los nuevos gobernantes no se sentían urgidos a aplicar o mantener una enseñanza que no fue planeada por ellos e incluso, a veces, impuesta con su oposición.

Hubiera sido mejor, al parecer, un amplio debate en el que se hubieran examinado con generoso criterio cualesquiera enmiendas, vinieran del bando que vinieran, siempre que éstas mejoraran el texto presentado en alguno o algunos de sus artículos. Y sobre todo se deseaba que los señores diputados se empaparan bien del asunto que se traía entre manos, con oportunos y previos asesoramiento y con amplitud de

parlamentaria, proyectos quizá acertados, por la simple razón de que venían promocionados por el partido contrario?. ¿Ha obrado el sectarismo, la ligereza o el desconocimiento, la parcialidad, ideas preconcebidas, la pura política de partido?. Puede que sí. Al menos así lo afirman voces autorizadas.

Esperemos que esta nueva ley alcance una vida más longeva que otros proyectos y otras leyes. No dudamos que la Logse tiene muchos aspectos positivos. Es ambiciosa y completamente necesaria para un intento de homologación con la Europa Comunitaria. Pero hay dos aspectos, dos puntos que yo llamaría agujeros negros en esta ley: el tema de la enseñanza religiosa y el tema del humanismo, ambos de gran trascendencia. Quizá en próximos artículos trataremos estos dos temas.

Juan Servera Pbro.

¡Estamos en Orbita!

Hechos acontecidos recientemente, tan fatales como irreparables, han dado pie para ello.

Cuando yo dejé de ser músico, dedicarme a tan ruidoso pasatiempo, hobby, como lo llaman ahora, me dije: «Mateo, tú todavía eres joven»...

¡Además tienes una mente privilegiada! (?)... Es cuestión de ponerla al servicio del pueblo para su bien!

Esto además de lo insinuado, el clásico «modestia aparte». No sabía si dedicarme al periodismo o a la política, estaba «como burro», (esta palabra me viene como anillo al dedo), entre dos pastos», sin decidirme ni por uno ni por otro, finalmente opté por el primero. ¡Menos mal! No, si mi bolsillo está más vacío que nunca, pero al menos, eso, si, tengo la conciencia tranquila.

Yo no debería tenerla, porque al repasar mis escritos, veo que tienen bastante que desear, procuraré enmendarme, aunque tampoco es cuestión de esperar milagros. No obstante, aprovecho la ocasión para deciros que cuando veais palabras que no «riman» lo más mínimo, esto no es mío, mejor dicho, esto no es nuestro, no dudo que recojo el sentir de mis «colegas», éstos son «feines» que nos hace la imprenta.

A mí, por ejemplo estos verbos: «admito, nacido, echaron y valer», me los cambiaron por: advierto, crecido, cebaron y solar», ya me dirán la similitud de estos verbos entre sí. Además de omitir no sólo palabras e incluso líneas enteras, palabras masculinas me las cambiaron por femeninas y viceversa, plural en singular, etc... NO SOY, MEJOR DICHO, NO SOMOS TAN MALOS. Aunque esto no quiere decir que a veces no digamos alguna que otra tontería e incluso nos equivoquemos. Puede darse el caso, hablo ahora a título personal, que intente hacer un artículo melodramático, para hacer llorar y en cambio haga reír y viceversa, que intente hacer reír y peor todavía, haga llorar; pero, me hago la ilusión de que los lectores me lo perdonarían, porque soy junto a mis colegas inofensivo.

En cambio nuestros políticos hablan muy bien ¡Hay que ver cómo hablan nuestros políticos!

Cuando me enteré de como se hacían estas entrevistas en el PORT VELL, no pude por menos que exclamar: ¡Ya me parecía a mí! Me extrañaban estos conceptos tan nítidos, esta fluidez, estas frases tan elegantes y cultas. Lo que a mí me gustaría, es ver algún político, el que sea «SIN AYUDAS» y «SOLO ANTE EL PELIGRO», se dignasen, molestasen o «REBAJASEN» a escribir algo en nuestra revista, del tema que se crean más capacitados o... para replicarme a mí. Pero no, no se preo-

Muebles Arano

Urbanizacion Ca S'Hereu

(Frente Casa Ford)

Zel. 56 78 94

Son Servera

Muebles todos los Estilos:
Moderno, Clásico, Golono, Juvenil, etc...

Tresillos 2 y 3 plazas
Sofás Nido y Sofá Cama

MUEBLE AUXILIAR

ESTE MES!!

GRANDES DESCUENTOS EN TODOS
NUESTROS ARTICULOS

¡¡Y ADEMAS!!

MECEDORAS DE TERRAZA DESDE 2.000 PTS.,

SILLONES REPOSAPIES 3.500 PTS.

Y SILLAS DE PLAYA DESDE 1.000 PTS.

VISITENOS!!

cupen, «NO CAERA ESA BREVA», para hacerlo hay que tener algo de coraje, algo de valor y sobre este particular, nuestros políticos son más bien «COBARDICAS». En sus lujosos despachos, «ALLI SE LO GUISAN Y ALLI SE LO COMEN». Hacen esta política obscurantista y de tan nefastos resultados.

Nuestros políticos, como cualquier «HIJO DE VECINO», también se equivocan ¡Digo! Sus equivocaciones no son tan inofensivas como las nuestras. No, sus errores nos cuestan muchos millones y, esto con ser malo, no es lo peor, el problema es que hay cosas que ya no tienen arreglo ni tan siquiera con dinero, quedarán expuestas, perennes, como testimonio mudo y a la vez elocuente de su mala gestión.

En un programa televisivo hicieron a los telespectadores estas dos preguntas: ¿Entiende lo que dicen los políticos? Para ser político, ¿es conveniente ser guapo? En cuanto a la primera todas las respuestas, a excepción de una, fueron de este estilo: «ni ellos mismos se entienden», «hablan mal y obran peor»... Sólo hubo uno que nos salió «rana», dijo: «Sólo los periodistas hablan peor».

¡Vendido!, grité lleno de rabia e indignación, pero luego me serené pensando en aquello de «La libertad de expresión». En cuanto a la segunda todos estuvieron de acuerdo; por lo visto ser un «GUAPERAS» es imprescindible, sobre todo para el elemento femenino, claro, así nos van las cosas, y hubo uno que hablando de sí mismo se apuntó muy directamente: «Yo no soy pequeño, delgado y feo, mal lo tendría para

ser político» ¡Toma!, exclamé «este me ha copiado».

Lo que en verdad me extrañó es que todavía no se tenga «ASCENSOR DE IMAGEN». ¿Cómo es posible? Me gustaría que los del Ayuntamiento, que son los que tienen «SA TALECA», posiblemente «molt arrugada», contrataran sus servicios, claro que, ¡SERIA UN GUSTO INUTIL!

Pero vamos a ver, ¿no se dan cuenta del montón de gastos inútiles que hacen nuestros «magníficos». ¿Debemos sorprendernos y escandalizarnos por uno más? Además, «QUIEN MAS QUIERE, MAS LE CUESTA». Si dieran un pequeño pellizco a sus nóminas, aunque sólo fuera un diez por ciento, ¡HAY QUE VER QUE SUELDAZO TENDRIA EL MENTADO ASESOR!... A buen entendedor...

He leído por ahí, me parece que en CALA MILLOR 7, que la cabeza de nuestro Alcalde, necesita un buen arreglo. No, no me he expresado bien, lo que leí fue que la cabeza de nuestro Alcalde, en cuestión de peinados, tiene posibilidades ilimitadas para «FLORITURAS». Eso o algo por el estilo se mencionaba en tal publicación.

Yo me he dicho, ¡Vamos a ver!... que tiene la cabeza de nuestro Alcalde que no tenga la mía, pero si el técnico lo dice... Supongo que estas posibilidades, aunque mermadas, son perfectamente asequibles a Miguel «bugadero», a Gostinet y otros. ¡Redell!, he pensado, la cabeza de Toni de Pocafarina no está para muchos «adornos», pero algo se

podrá hacer. Yo, he dicho, me gustaría que ficharan a un buen asesor, que cambiara, mejorara y sobre todo arreglara sus peinados, y de paso, si es posible, lo que tienen debajo, aunque sobre este particular no conviene ser demasiado optimistas y muchísimo menos pedir imposibles.

A veces yo tengo un poquitín de «mala uva», ¿Se me nota? Lo que yo tengo son aspiraciones y ambiciones y éstas ¡las máximas!

Basta decir que no estaré satisfecho hasta «derrocar» a nuestro director y ocupar su lugar.

No me parece justo, los de «abajo» vemos injusticias por todas partes y esto tiene que acabar. Este rentable y privilegiado sillón lo ocupa no por méritos propios, sino por «ADONIS» más claro aún, el motivo por el cual es él el director y no yo por ser guapo y no feo. ¿Creen Vds. que ésto es justo?

Quisiera dejar bien marcada la diferencia entre unos y otros, ENTRE PERIODISTAS Y POLITICOS. A nosotros SE NOS QUIERE a vosotros SE OS TEME. ¡Quaranta llamps!... ¡Vamos de susto en susto!

Cuando veo dos políticos juntos, la pregunta me surge espontánea «¿Qué tramarán destruir ahora?».

Y para terminar fijando aún más la diferencia entre periodistas y políticos, lo haré parodiando a J.M. Pemán: «UN PARIA (político), y un BRAMAN (periodista), no serán nunca lo mismo».

Mateo Servera «Fena»

MERCERIA

Punt i fil

**ES FAN ENCÀRRECS DE BRODATS
I DE TELES MALLORQUINES**

56 76 34

**C/. Inmaculada, 4
SON SERVERA**

La vida es una lucha

A mi me parece que muchos de estos ecologistas les falta experiencia y tienen algo que les falla porque debían de dar muestras de agradecimiento a este Sr. Ventura Rubí en vez de protestar. Porque supongo que todo lo que habrá hecho habrá pagado sus derechos de lo que ha urbanizado si es suyo. El Ayuntamiento percibe unos beneficios será porque tiene los papeles en regla.

Este montón de empresas en movimiento yo digo que es un promotor que no hay que despreciarlo porque ha regalado unos terrenos para la Residencia y el Polideportivo. Muchos no se dan cuenta de la planificación que se ha empezado en Son Servera.

La riqueza de un pueblo no se consigue tirando piedras al mar. La vida es una lucha amigos, así que no de lo suyo, pagando sus dere-

chos, y ateniéndose a la NN SS, lo demás son huevos pasados por agua.

FRESQUES I CALENTES

Sa associació dels vells

se donà una gelatada
i es públic no va tenir rues
i quan se menjaren ses ensaïmades
llavor digueren que eren crues.

Dios los cria y ellos se juntan
jo dic que es un refran ben encertat
i veig que hi ha uns quants «cafres»
que sempre van amb es cul inflat.

Si mos covam bé es ventre
a ningú li agrada es fer sa punyeta
com ses ensaïmades d'en Jordi «Bar-
queta»
no s'en troben ni a fora poble

PREGUNTA INDISCRETA

S'Ajuntament de Son Servera
que no deu tenir res que fer
que no arregla aquests botiparts
que maretgen per al carrer?.

Joan Ballester «Banya»

MESÓN - CAFETERÍA

SAVOY - 1

Avda. Juan Servera Camps
(Bajos Edif. Antiguo Cine)
Cala Millor

ESPECIALIDADES:

Desayunos - Tapas Variadas
Jamón de Jabugo
Quesos Manchegos

PASTELERIA PANADERIA

SALON DE TÉ
García

ESPECIALIDAD EN BAUTIZOS,
BODAS Y COMUNIONES

C/. Elisa Servera, 2 - Son Servera - Tel. 56 73 55

Estamos al servicio de todos nuestros clientes
y amigos con las especialidades que ya
conocen

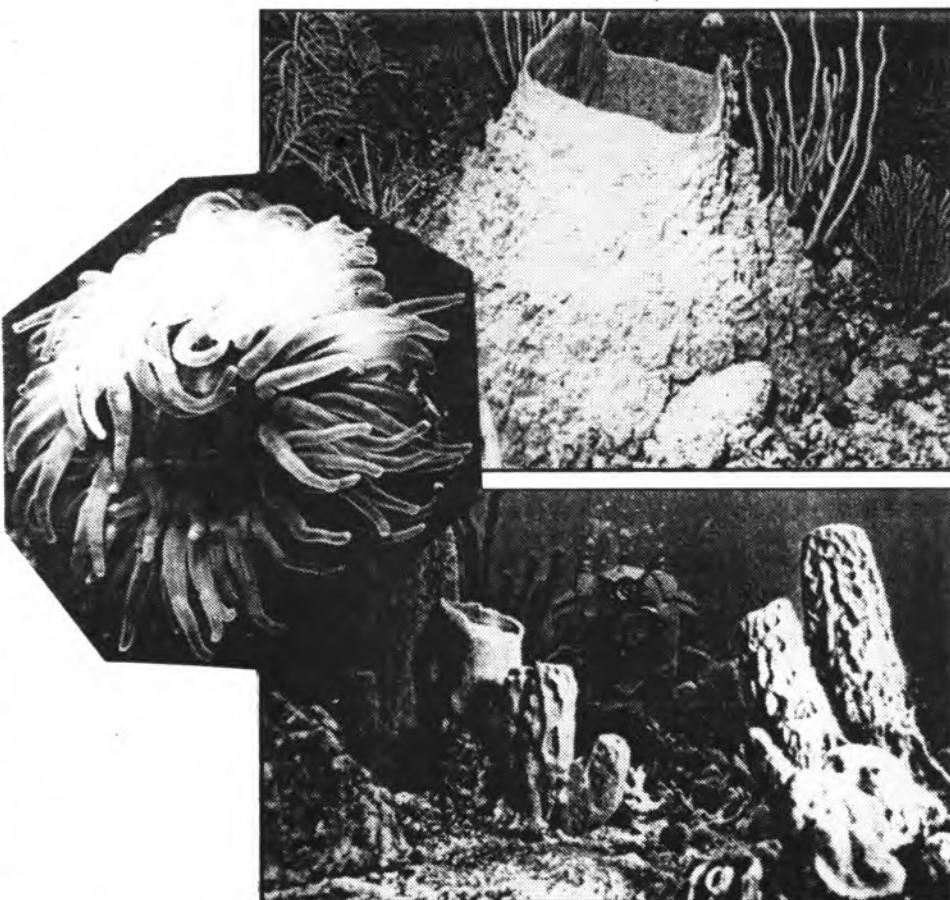
Angúnia submarina

Sempre havia tingut por de la mar. Quan era petit un company de jocs em va fer una broma molt desagradable. Estàvem passejant pel moll de Cala Bona i de sobte em va pegar una empenta i em tirà a l'aigua. Vaig estar a punt d'ofegar-me, ja que vaig quedar al fons, entre dues barques. No me'n record de qui em va treure de davall les barques, però aquells segons passats al fons de la mar d'una manera prou anguniosa, varen quedar gravats per a sempre en el meu subconscient.

Aquest fet va ser el causant de que mai m'hagi atret la mar, al contrari del que li succeïa al meu pare, que durant bastants d'anys fins i tot va ésser propietari d'una barca de pesca.

Quan anava a la platja mai anava per sota de l'aigua. Per damunt i prop de la vorera.

Han hagut de passar trenta anys perquè aquella por minvàs. L'estiu passat, l'estiu del 88, al meu fill se li va ocórrer d'anar a bussejar. Jo no li vaig prohibir fer-ho, però les seves limitacions visuals van fer que per tranquil·litat meva l'acompanyàs en les seves aventures submarines. al principi vaig sentir un cert temor, però poc a poc la por va anar desapareixent, i així vaig poder gaudir d'un espectacle meravellós. Els paisatges terrestres són meravellosos, però els marins no li queden darrere, malgrat aquest mar nostre,

el mediterrani, de cada vegada estigui més brut, però la part emergida del Planeta no pot presumir gaire de netedat.

Llàstima no haver superat la por abans. Malgrat tot encara queda vida per davant, i mentres hi ha vida hi ha esperança. Ara la meua il·lusió seria poder contar amb una

màquina fotogràfica submarina, per poder plasmar en imatges tot allò que allà baix es pot contemplar, per fer-vos participants a tot vosaltres de les meves experiències. Esperem aconseguir-ho...

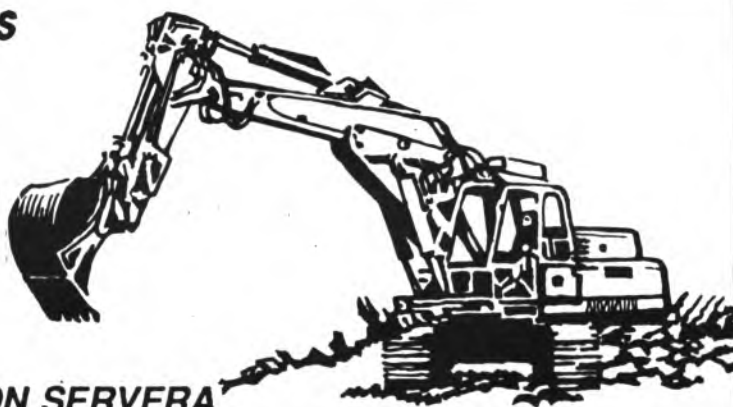
Sebastià Vives
«Perleta»

Excavaciones y Transportes

JOSE VIÑAS

C/. Orlandis, 9
Teléfono 56 70 31

SON SERVERA

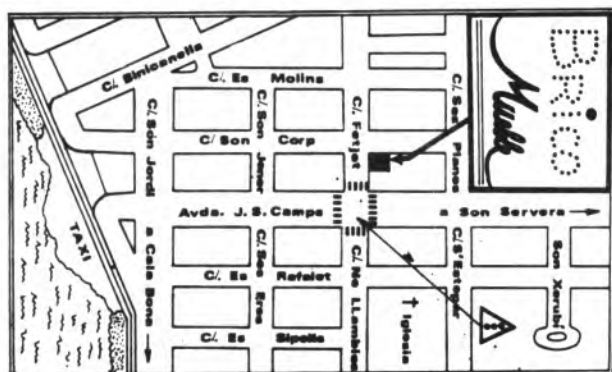
MITJANS

L'agricultura ecològica es basa, sobretot, en el manteniment de la fertilitat de la terra afavorint la formació d'humuns. Per aconseguir-lo s'ampara en diverses tècniques. Podríem anomenar en primer lloc la rotació de cultius segons els elements que les plantes prenen o deixen a la terra i que ajuda a trencar els cicles de les plagues. Tambè és important no alterar l'estructura de la terra, ja que només la capa superior és fèrtil. Per això, la terra s'ha de remoure sense capgirar-la mitjançant eines lleugeres i que no la voltegin. Així eviten també fer pujar a la superfície llavors de plantes que estaven en estat latent en capes més profundes.

(molt important en un clima a on l'evaporació és més gran que la precipitació d'aigua), a protegir la terra dels canvis de temperatura i a ofegar el creixement de les herbes que no volem. En els primers casos aconseguim també un adob de superfície. Com més lleuger i tosc sigui el material, més gruixada serà la capa.

Els adobs verds són plantes que cobreixen el camp entre dos cultius i ajuden a evitar l'erosió. S'escullen plantes que aportin a la terra els elements que li falten (p. ex. lleguminoses pel nitràt), que asfixien altres herbes que no volem (p. ex. tagetes minuta per eliminar la grama del nord) o per aconseguir matèria per fer un acoixinat.

Tots els restes orgànics no contaminats es poden amuntegar per elaborar «mantell» (compost). Hi ha qui segueix unes normes rigoroses en la seva composició i en el tamany dels restes, hi ha qui els tira despreocupadament en un munt. Aquest ha de tenir un volum suficient en un temps no massa llarg (es

**BRICO - MUEBLES
CALA MILLOR**

C/. Fetjet, esquina calle Son Corp
Tel. 58 68 88 - CALA MILLOR (Mallorca)

Comercial
Eléctrica Fullana
INSTALACIONES ELECTRICAS

C/. Juana Roca, 22 - Tel. 56 73 45
SON SERVERA

Joyería y fotografía - Trofeos deportivos y grabados
Reparaciones en general

**Joyerías
CALA MILLOR
KATIA**

CALA MILLOR

Los mejores trofeos a los mejores precios
Avda. Cristóbal Colón, 15 y 64 Tels. 58 54 69 - 58 81 15

proposa una base de 2 x 3 mt. i 1'5 mt. d'altaria per a que abasti temperatures altes i fermenti). El compost, quan és fresc es pot utilitzar com a cobertura i quan és madur es pot enterrar.

L'agricultura ecològica respecta la natura i els seus cicles. L'agricultor troba en ella un ritme propi de feina i de repòs en un món complex que ell coneix bé. La interacció entre plantes i animals, entre les diverses plantes, entre les fases d'activitat i de repòs, enriqueix la terra i permet no passar a dependre en excés de forces externes al camp. Es convenient el cultiu de varietats autòctones, adaptades i resistents a plagues i clima i que són apreciades en els mercats locals.

Les parades en crestell, que s'han vingut utilitzant a l'Orient des de temps immemorials, permeten aprofitar al màxim un espai petit. El que es fa és recobrir la parada amb fens i es cava a solcs posant la terra que es treu del primer dins el segon i així successivament. Després hem d'evitar trepitjar-la per mantenir la terra flonja. Avui a Mallorca hi ha una experiència molt positiva.

PER QUE EVITAR ELS PRODUCTES QUÍMICS DE SÍNTESIS

1. Com adobs.

L'estructura química d'aquests adobs és different de la dels naturals. La seva utilització suposa este-

rilitzar la terra i passar a dependre d'ells per aconseguir unes plantes malaltises que requereixen grans quantitats de plaguicides. Es crea així un cercle viciós.

2. Com plaguicides i herbicides.

Amb ells moren plagues, herbes i també tota forma de vida que podria ser útil a l'agricultura. Apareixen noves plagues resistents i que no són controlades per els seus depredadors, que han desaparegut. Així s'han d'utilitzar cada vegada amb més freqüència plaguicides més i més forts i més i més ineficaços.

3. El producte final.

Amb els productes químics es coneixen uns aliments d'un tantany regular, d'aspecte agradable i d'un valor nutritiu decreixent.

Al menjar-los ingerim també part

dels productes químics utilitzats per cultivar-los, uns d'ells cancerigens, altres mutagens, altres al·lèrgics. L'augment del càncer ha estat paral·lel a l'utilització de derivats del petroli.

RENTABILITAT

Es pot viure de l'agricultura ecològica?. Uns dels atractius més grans de l'utilització de productes químics de síntesi és el benefici que es pot aconseguir a curt termini. Amb una certa inversió (quantes vegades subvencionada!) s'aconsegueixen productes atractius i que es valoren en el mercat (al manco de moment).

Però, alerta. produir-los resulta cada pic més car i cada pic ho serà més. L'utilització de productes de síntesi suposa una gran despesa d'energia i d'aigua, ambdues cada vegada més cares. El mercat i concretament el mercat europeu, està saturat de les mateixes fruites, les mateixes verdures, els mateixos productes dels que el consumidor ja comença a desconfiar perquè comença a entener-s'en del perill que suposa per a la salut menjar productes semi-químics. El mercat europeu és deficitari en productes fiables, fets per persones fiables i independents, que no tinguin que sotmetre's a les instruccions -i als preus- establerts pels grans grups de comerç, productes fets per veritables professionals.

Trencapinyons

Tendencias

Unos señores han dicho que hemos cambiado de época, estamos en la Post-historia. Otros señores dicen que existe una postmóvida, otros llenan de artículos con visiones de la postmodernidad, diarios y revistas. Nada de esto es gratuito, son formas creadas por elementos que se han establecido en un contexto cultural ficticio, arropado por los vacíos burócratas académicos que faltos de imaginación y con necesidades de justificar el gasto presupuestario se constituyen en coro y claca de aquellos que se autoerigen en portavoces y guías para pensar y menos para contradecirlos. Ellos son jueces y verdugos de lo que está «IN» o lo «OUT», críticos con patente, salvadores de almas y maestros de lo que han inventado y estructurado. Dicen ser la crema de la cultura intelectual pero, con tendencias de papel porque no se encuentra abismo mayor entre esta clase de opi-

nadores y el colectivo. Definir tendencias, momentos y lugares, es propiedad y característica de todos y cada uno, también entender las cosas como a uno le parecen es razonable; pero el hacer pasar por el tubo a todos los misterios, es otra cosa. Desde luego lo que resulta inadmisable es aceptar que el que chillen cuatro monos con una proclama, haga pensar y se acepte como la opinión generalizada del colectivo; pero al no aparecer contestación alguna por parte del mismo por ser este heterogéneo, queda la sensación de ser los cuatro monos los que hablan por todos. Por eso amigo, su opinión vale más de lo que usted cree. No deje que otros piensen por usted para que jamás su silencio se entienda como un apoyo tácito a oscuros intereses.

Francisco Torvisco

GOB - Son Servera: Una institución ejemplar

Las asociaciones ecológicas han jugado en todo el mundo un papel muy importante en la defensa del medio ambiente. Seguramente nunca podremos conocer hasta que punto la labor, muchas veces anónima y siempre desinteresada de todo el conjunto de asociaciones de este tipo, desde las más importantes que actúan a escala mundial, como la Unión Internacional para la Conservación de la Naturaleza (U. I. C. N.), la asociación Hombre y Biosfera (M. A. B.) de la UNESCO, la W. W. F., con su sección española ADENA, en la que tanto trabajó Félix Rodríguez de la Fuente, Greenpeace, etc., hasta las de ámbito local, como el GOB - SON SERVERA, han evitado una catástrofe ecológica a nivel mundial, comparada con la cual las amenazas actuales de agujero de ozono, cambio climático y desaparición de bosques por lluvias ácidas parecerían irrelevantes.

Las asociaciones ecológicas locales, que con pocos medios y, a veces, mucha incompreensión por parte de un gran sector de gente, a veces se centran casi exclusivamente en la protesta, más o menos airada o espectacular. Por esto, quisiéramos ex-

presar nuestra opinión sobre el GOB - SON SERVERA que, además de protestar cuando hace falta - y hay tantas cosas de las que protestar en nuestro pueblo!!! - lleva realizando desde su fundación hace seis años labores positivas, como son:

- Limpieza de cunetas de las carreteras del Municipio.

- Labor educativa sobre la protección de la Naturaleza en las escuelas.

- Colocación de trampas para captura de las mariposas de la processionaria, defendiendo así nuestros

pinares.

- Restauración de encinares, con siembra de encinas en los lugares propicios.

- Elaboración de planes alternativos a los proyectos que inciden sobre el medio ambiente.

Y muchas otras cosas.

Y esto lo hacen desinteresadamente muchachos jóvenes en su tiempo libre, tiempo que podrían usar yendo de discotecas, haciendo deporte o dedicándose a cualquier otra diversión.

Así es el mundo, mientras unos ensucian - cuantas veces hemos visto al niño en el coche que le compró su papá, tirar «graciosamente» el envoltorio de plástico de cualquier chuchería por la ventana del coche - otros limpian. Mientras unos se desprecupan, otros instruyen a los hombres del mañana sobre el valor de la Naturaleza y la manera de vivir en paz con ella. Mientras unos solamente se quejan, otros trabajan en la elaboración de planes alternativos más acordes con el medio ambiente.

Una buena manera de defender a nuestro querido pueblo es unirse a este grupo o, al menos, apoyarle y ayudarle en sus actividades. Y nos referimos, no sólo a las personas, sino también a las instituciones locales.

Isabel Moreno
Miquel Morey

CA'S PATRÓ

RESTAURANT

CALA BONA - SON SERVERA - MALLORCA

TEL. 58 57 15

ESPECIALIDADES
SPECIALITIES
SPEZIALITÄTEM

PUERTO DE CALA BONA

Argument per a la Tercera Edat

Amb un amor verdadera
que de més grans no hi ha
jo ara vull saludar
a tots els jubilats que hi ha
an es poble de Son Servera.

Amb molta de energia
a tots vos vull saludar
a Déu del Cel vull demanar
que a tots mos ha de dar
molta pau i alegria.

Tant si es homo com si es dona
tant si es casat com fadrí
sa veritat vos vull dir
tots sou ben iguals per a mí
i vos don sa enhorabona.

Diven que sa veritat
sempre del mon sol asurar
molt contents podem estar
amb aquest local que ha ha
qu'es per sa Tercera Edat.

Si no ho he entés malament
així m'ho varen contar
que aquest local que hi ha
ses gràcies les podem dar
noltrós a s'Ajuntament.

Allà féren un dinar
i també una geletada
cosa ben organitzada
amb orde molt ben posada
rés més se pot desitjar.

An que sigui molt després
també ho vull recordar
de aquell estupend dinar
i ses gràcies hem de dar
an es germans Pallicers.

M'agraden ses cosses clares
i ho vull recordar ara
d'aquella gelatada
i que tan bona estava
mesclada amb ensaïmades.

Va ser una festa molt bona
supòs que tots ho sabeu
i ses gràcies donarem
a n'en Pep de Ca S'Hereu
i a n'en Pedro de Cala Bona.

Sa enhorabona vull donar
a tota sa directiva
ho va organitzar de maravilla
i es servici que hi havia
ja es de lo millor que hi ha.

No voldria haver agraviat
adéu a tots vos vull dir
es meu nom no ho pos aquí
som natural serverí
i també estic jubilat.

Un Jubilat

**MULTICENTRE
S'ORTIGA**

**TOT EN BONSAIS
I FLORS SEQUES**

Paseo Martíno, 35. Tel. 58 51 75
07560 - Cala Millor

Qualque cosa més que discoteques

Per començar puc dir que sóc una persona més d'es poble i que a Son Servera encara hi ha joves que tenen ganes de divertir-se, jo sóc un d'ells, però per això necessitam anar a Cala Bona, Cala Millor, S'illot...; és a dir, que hem de sortir d'es poble per divertir-nos; el problema no acaba aquí, quan som allà resulta que no ens deixen entrar a les discoteques perquè som massa joves o per moltes més raons i acaba amb una reunió d'uns quants amics xerrant de nit al carrer.

A n'aquest problema es poden pensar moltes solucions, però el que pensa l'Ajuntamnet són excuses per poder anar tranquils i fer el que més els hi convé a les seves butxaques.

Potser no seria massa demanar que es fes qualque cosa per els joves que no volen quedar a ca seva mirant la televisió, però pel que podem veure el nostre Ajuntament ja s'ha fet el carnet de la Tercera Edat.

Una al.lota jove

jardineria grèvol
garden center

C/. General Franco, 29
07 550 - Son Servera (Mallorca)

Teléfono: 56 74 54 - 56 74 86
Fax 56 81 31

El S.M.O.E. a les escoles

El Servei Municipal d'Orientació Educativa (S.M.O.E.) forma part, juntament amb el Servei d'Atenció Social Primària i el Servei Municipal d'Esports, de l'Àrea de Benestar Social de l'Ajuntament.

Així mateix el S.M.O.E. està format per distints serveis (Centre d'Educació d'adults, Equip psicopedagògic, dinàmica educativa).

Un dels més importants i pot ser un dels menys coneguts, és el Servei d'Educació a les escoles.

Aquest Servei està format per distints professionals:

-Dues mestres de suport (Belén Pons i Montserrat López), que tenen com a funció principal la de realitzar la reeducació i el suport als nins que acudeixen al Servei. La majoria dels casos que atenen són de problemes de lectoescriptura.

-Una logopeda (Aina Mª Roselló), que s'encarrega del tractament d'al.lots amb problemes de llenguatge i parla.

-L'Equip format per la psicòloga (Eulària Gelabert) i la pedagoga (Antònia Miró) que comparteixen la feina a les escoles amb la de tècnics d'educació de l'Ajuntament. Tenen com a funció la coordinació de l'àrea de reeducació, a més d'intervenir en els casos que així ho requereixin.

Degut a les particulars característiques del Municipi, la feina del S.M.O.E. dins l'àmbit escolar està fortament determinada per l'existència d'unes demandes que exigeixen una intervenció directa.

Podem diferenciar dos àmbits en aquesta intervenció:

-Per una part la que se realitza a l'inici de l'escolaritat que té com a objectiu actuar el més prest possible sobre les dificultats que podrien interferir en el desenvolupament normal del nin i en el seu procés d'aprenentatge.

-Per altra banda cal intervenir sobre un altre col·lectiu de nins: aquells que trobant-se a nivells mitjos i superiors de l'escolaritat obligatòria presenten una història de

fracàs escolar continuat que pot generar, en darrer terme, una inadaptació, tant acadèmica com social.

A més d'aquesta tasca assisten-

cial, l'Equip pretén dur a terme actuacions de caràcter preventiu, per tal d'evitar tant com sigui possible l'aparició dels problemes.

S'ha prioritzat l'atenció en els primers nivells de l'escolaritat: cursos de preescolar i Cicle Inicial d'E.G.B.

La intervenció del S.M.O.E. a les escoles té una doble perspectiva:

Per una part se realitzen una sèrie d'actuacions previstes al programa inicial. Generalment són de caràcter preventiu o de dinamització educativa.

Aquest curs han estat les següents:

-Avaluació inicial dels alumnes de 2on curs de preescolar.

-Avaluació de la maduresa per a la lectura, que es va realitzar als alumnes de 1 d'E.G.B.

-Avaluació de la lecto-escriptura, al final de curs. També es va realitzar als alumnes de 1 d'E.G.B.

-Programa de prevenció de les drogodependències. En col·laboració amb el S.I.P.A.D. i amb els tutors de 8e d'E.G.B.

-Aportació de recursos.

-Suport a l'Aula d'Educació Especial.

Per l'altra les intervencions que es realitzen a partir de les demandes de pares o mestres.

Enguany han arribat al Servei 119 demandes de les quals 105 han estat ateses (88'23%). El percentatge no atés ha consistit en:

-Demandes considerades com a no prioritàries.....	5
-Demandes no valorades com a motiu d'intervenció.....	5
-Problemes d'altres especialistes..	1
-Baixes al Centre Escolar.....	3
-TOTAL	14

Les demandes que s'han fet al Servei es refereixen a les següents problemàtiques: (S'ha de tenir en compte que una demanda pot fer referència a vàries dificultats d'un mateix nin).

-Problemes de lecto-escriptura..... 51'47%

-Problemes de llenguatge oral..... 14'71%

-Baix rendiment escolar..... 9'56%

-dificult. en aprenentatge matemàtiques..... 5'88%

-Problemes de conducta..... 5'15%

-Demandes d'exploració..... 4'41%

-Dèficits maduratiu..... 2'94%

-Problemes afectius i altres... 5'88%

Les respostes que s'han donat des de l'Equip en atenció de demandes de pares i/o mestres han estat les següents:

-Tractaments individuals, en els casos que no es podien tractar en grup (15 casos).

-Tractaments en petit grup. La majoria són problemes de lecto-escriptura. el nombre de nins anava des de 2 a 5 per grup.

-Orientacions a pares.

-Orientacions a mestres.

-Aportació de material.

Si voleu rebre més informació podeu dirigir-vos al «Servei Municipal de Benestar Social». C/ Pere Antoni Servera n° 34 (antic local tercer Edat). Telèfon 56.74.01. Son Servera.

La Guerra Civil Espanyola (III)

Si al llarg de dos capítols, en Mateu Fena ens ha donat a conèixer la seva postura i opinió devers aquell fet cruent que fou la Guerra Civil Espanyola, una opinió cimentada damunt les seves experiències i també damunt una sèrie de lectures d'autors de renombrada ploma, crec que no seria just acabar aquí, amb dos capítols, de xerrar d'aquells episodis que sense dubtes marcaren a moltes persones de Son Servera. No vull ni molt manco expressar la meua postura ni la meua opinió, en primer lloc perquè foren fets per sort no viscuts per a jo i ademés, perquè de moment m'estim més no donar la meua opinió ja que segur feriria moltes sensibilitats que ara no vénen a conte ferir. És ver que fou una època negra d'Espanya que no es pot oblidar, però no per això no s'ha de perdonar. Crec que tot aquell que per desgràcia va rebre les ires de les revenges, d'un lloc i de l'altre, ara després de cinquanta llargs anys les ferides les deven tenir encara fresques quan recorden aquells dies. I podeu estar segurs que no és ni molt manco la meua intenció obrir velles ferides, però pens que la feina d'En Mateu Fena no queda completa si per acabar no afegeix aquest nou capítol que no és més que una relació dels morts que llavors deixaren la seva vida a Son Coletes o a qualsevol racó, a vegades per a les seves idees polítiques i en la majoria de casos per qüestions personals.

Tots els que a continuació veureu, no són tots els que moriren, però sí la majoria i estan recolits a un llibre digne que en Llorenç Capellà, periodista i escriptor mallorquí, recollí d'aquí i d'allà, sempre trobant la por com a primera resposta.

Servesquin aquestes retxes com a petit homenatge per a tots els que moriren a mans de quatre desalmats violents que no coneixien més llei que la seva i la que li donaven les armes. Amén.

SANTIAGO SEVILLANO

VIDAL I SUREDA, Joan

Son Servera

Vint-i-un anys. Fadri. Era advocat i pertanyia a Esquerra Republicana. Tota la història de la seva mort es concreta en una berba. Estava empresonat en el Castell de Bellver i el dotze d'octubre del trenta-sis havia clarejat lleig. Feia cameta d'aranya, però així i tot els presos sortiren al pati, freturosos d'estirar les cames. Un dels vigilants va veure que, de sobte, es formava un remolí d'homes que assenyalaven en direcció a la bandera. El guàrdia empal·lidí. La bandera que onejava s'havia tornat republicana i els presoners ho celebraven, feliços. Tot s'explica: sembla que, en esclatar la rebel·lió militar, no hi havia a Mallorca prou banderes monàrquiques per abastir totes les necessitats ornamentals dels edificis públics i, per tal de subsanar la deficiència, varen tenyir de vermell la franja morada de les banderes republicanes. La del Castell de Bellver en va ser una i ningú esperava que allò que no havia aconseguit Bayo, ho aconseguís la pluja. És a dir, tornar Mallorca republicana. Però convé no perdre el fil de la història. El guàrdia va disparar un tret a l'aire i s'acabà la festa. Tots els presos foren retirats a les seves respectives cel·les i quedà surant l'encís d'una burla punyent. A les sis de la tarda, va desfer-se l'alegria. Tots els presos foren obligats a sortir altra volta al pati, però aquesta vegada formats. Es disposaven a passar revista. Passaven revista. Quins eren els qui havien fet burla de la bandera? El vigilant del matí, aquell que havia fet un tret a l'aire, en va assenyalar tres. Els tres que per la seva roba o característiques físiques, eren més fàcils de reconèixer. Un d'ells va ser Joan Vidal, que portava barba i vestia pijama. A partir d'aquí, els fets es succeïren amb extraordinària rapidesa. Sotmesos a Consell de Guerra sumaríssim,

acusats de cometre traïció al Ban de deu d'octubre del mateix any, foren afusellats el dia denou, en el recinte del Castell.

ESPINOSA, Josep

Son Servera

Era el petit dels germans Lago. Tenia uns denou anys. Fadri. Vivia amb els seus pares a foravila i no pertanyia a cap partit polític. Moriren ell i el seu germà Martí, per suposicions. Uns deien que havien calat foc a un pinar, per tal d'afavorir l'avanç de les tropes de Bayo. Altres asseguren que anaren a veure les vaques de nit i que la llum del fanal que portaven, va ser pres pels rebels com un senyal als rojos. Sigui per una raó o l'altra, els assassinaren brutalment. Els trobaren davall una figuera de Son Camparet, amb un matxet que els atravesava el pit i s'endinsava a la terra.

ESPINOSA, Martí

Son Servera

Era el major dels germans Lago. Tenia uns vint-i-cinc anys. Fadri. Vivia amb els seus pares, en una casa del Clot Fiol i conreava la terra. Diuen que, juntament amb el seu germà Josep, pretengué prendre foc a un pinar, per tal de facilitar l'avanç de Bayo. Asseguren que feia senyals, sempre acompanyat del seu germà, a les tropes de Bayo amb un fanal, amb l'excusa que tenia necessitat d'anar a veure les vaques. El cert és que els dos germans foren assassinats sota una figuera de Son Camparet, a una quarterada de ca seva. Romanien amb un matxet clavat al pit. El seu pare i un conco, quan els veren, decidiren passar-se a l'altra línia de foc, al costat de les tropes de Bayo. La mare, la seva mare, va morir

LA GUERRA

anys després, mastegant ràbia, refusant l'assistència del confessor.

VIVES, Joan

Son Servera

Li deien En Cuanillos de Na Maca. Uns trenta-set anys. Casat. Treballava de picapedrer i, ben igual que la majoria de serverins assassinats, no mantenia militància en cap partit, tot i que se sentia republicà. Quan es produí el desembarcament de les tropes de Bayo, va refugiar-se a Son Catiu i allí anaren a detenir-lo. Possiblement morí a Son Coletes.

VIVES I SUREDA, Miquel

Son Servera

Li deien en Martina. Quaranta-quatre anys. Casat. Treballava el camp i no se li coneixia cap vinculació política, cosa que fa més difícil esbrinar els motius del seu assassinat. Quan les tropes de Bayo avançaren damunt Son Servera, moltes famílies carregaren el carro i partiren cap a Manacor. Miquel Vives tenia el mul enganxat i el carro ple. Tenia el peu sobre el pujador, quan li posaren la mà a l'espatlla, «ens has d'acompanyar». L'esposa, retgirada, va demanar què havia fet de mal el seu marit, però no trobà resposta. Un dels homes de la carabina, va decidir calmar la seva inquietud. «No et preocupis Francinaina. En Miquel tornarà aviat». Evidentment, no tornà. Passat un grapat de dies, Na Francinaina va creure reconèixer el bolic de la seva roba en el cementiri de la Ciutat de Mallorca.

CIGALETA, Guillem

Son Servera

Desconec el seu cognom. Tenia uns seixanta anys. Era casat. El seu record s'ha esvaït. Sembla que treballava de conreador com gairebé la majoria d'homes del poble. Un tret seu ben característic resta a la memòria col·lectiva: feia sermons. I per què feia sermons. Guillem Cigaleta? Defensava l'excepció religiosa en una terra de catòlics, perquè pertanyia a l'Església Anglicana. Per això sermonejava pels cantons i, quan un pic al mes, el visitava un pastor anglicà, l'esposa preparava una coca o qualche cosa dolça per obsequiar-lo. Possiblement el mataren per la seva militància religiosa, a qualche indret per a mi desconegut.

BRUNET, Jaume

Son Servera

Li deien En Rava. Uns seixanta anys. Casat. Tant ell com el seu germà Bernat, treballaven de conreadors i mai no havien pronunciat la paraula política. Ignor, per tant, els motius que provocaren la mort d'un d'ells. Ambdós però, foren conduïts per un viarany de la possessió de Xiclati, situada entre Artà i Son Servera, i En Bernat, més malfiat que el seu germà, demanà permís per deturar-se un instant. Volia pixar, deia. Volia atalaiar els entorns, segurament. El cert és que partí com una llebre que sent els trons i aconseguí salvar la vida.

En canvi, En Jaume, va caure mort allí mateix.

BRUNET, Jaume

Son Servera

Li deien En Vell. Uns trenta anys. Casat. Era baldat. Quan l'acompanyava la salut havia treballat de fuster, però mai no havia pres positures polítiques. Tot i això l'assassinaren, possiblement a Son Coletes.

BALLESTER, Joan

Son Servera

Li deien En Cuanillos. Tenia uns quaranta anys. Fadrí. No pertanyia a cap partit polític. Treballava d'empeltador i, per desgràcia seva, era xòfer. Per desgràcia seva...? Efectivament. El contractaren per a un viatge que no havia de tenir acaball. El temps que durà el trajecte, va aprendre massa En Joan Cuanillos o, tal volta, va demanar massa. No retornà al poble. Els qui havien llogat els seus serveis, argumentaren que un avió roig els havia bombardejat i que Joan havia mort. Temps després, un dels amos de força i gatzell del terme, declarava dins un cafè que ell mateix l'havia assassinat.

BAUÇA I CURSACH, Pere

Son Servera

Vivia a Manacor. També hi morí, a Manacor; a Son Coletes, el dasset d'agost del trenta-sis. Era casat i tenia quaranta-vuit anys.

COLOMAR, Bartomeu

Son Servera

Li deien En Crespí. Uns trenta-cinc anys. Casat. El seu ofici? Conreador. El seu partit? El patiment per l'ançada. L'assassinaren possiblement a Son Coletes.

MIRANDA, Josep

Son Servera

Tenia uns trenta-cinc anys i era fadrí. Treballava amb el seu pare. Ambdós duïen la diligència de Manacor a Son Servera i no se'ls coneixia cap mena de vocació política. Possiblement els mataren a Son Coletes.

MIRANDA, Josep

Son Servera

Uns seixanta anys. Casat. Juntament amb el seu fill, Josep, s'encarregava de regentar la diligència que unia Manacor amb Son Servera. Ignor les raons per les quals els dos homes moriren, però sense cap mena de dubte eren persones apolítiques.

MASSANET, Antoni

Son Servera

Li deien En Busquer. Uns deixanta anys. Casat. Treballava el camp. Com gairebé totes les persones assassinades de Son Servera, era vell i conreador. Conreador vell que acabà la seva vida. possiblement a Son Coletes.

LA GUERRA

LLULL, Gabriel

Son Servera

Li deien En Damià. Tenia uns seixanta-cinc anys i a penes servava la vista. No entenia de política i altre temps, quan els ulls eren ulls, havia treballat al camp. Sembla que aquest home havia deixat doblers a un respectable senyor del poble que, amb quatre bales, saldà el deute. Se l'emportaren amb la camionada d'homes que ompliren a l'Ajuntament.

PALLICER, Francesc

Son Servera

Li deien En Sollo. Uns seixanta anys. Viudo. Treballava el camp i al camp el mataren. Era en una caseta de la seva propietat amb En Francesc Cantó i, sorprenentment, els assassinaren. Un trinxet quedà clavat al meló que anaven a menjar-se. Encara que no s'hagi pogut comprovar, quasi segur que el seu destí fou Son Coletes. Ni un ni l'altre no estaven afiliats a cap partit polític.

GILI, Antoni

Son Servera

Li deien En Toni de Son Pentinat. Uns cinquanta anys. Casat. Era conreador i no pertanyia a cap partit polític. Possiblement formà part d'una de les dues camionades d'homes, que se'n portaren a Son Coletes.

SANCHO I SERVERA, Sebastià

Son Servera

Li deien En Xinet. Quaranta-dos anys. Casat. Era metge i exercia el seu càrrec de Vilafranca quan esclatà la revolta militar. Pertanyia a Esquerra Republicana. El nou de setembre del trenta-set, va ser sotmès a Consell de Guerra a l'Escola d'Arts i Oficis, juntament amb Miquel Capó i Bartomeu Estrany. Era un home d'empenta. El temps del judici va xiuxiuejar a Estrany: «A noltros ja mos poden jutjar, Tomeu, però ja vendrà sa nostra». El condemnaren a mort i l'executaren a l'hemicicle del cementiri de Ciutat de Mallorca, el vint-i-nou de gener del trenta-vuit. Quan queia mort, eren les set del matí.

SANCHO I FORNÉS, Bartomeu

Son Servera

Li deien En Gelós. Uns trenta-cinc anys. Casat. Era conreador i mai no havia demostrat cap interès per la política. L'assassinaren possiblement a Son Coletes.

SANCHO, Jaume

Son Servera

Li deien En Cosseo. Tenia uns trenta-cinc anys i era fadrí. Seria eternament fadrí, perquè estava casat amb la rialla. Els qui el conegueren, asseguruen que li mancava l'aigua de l'abril, però vivia com un senyor: vestit, ben menjat i sense conèixer el treball ni de prop ni d'enfora. Miquel Óleo, senyor d'Es Rafalet, li pagava quaranta duros a l'any perquè abocàs un somriure generós als amargs dies de la nostra existència. I Jaume Cosseo feia

de bufó perquè li convenia. «Jaume, no et menjaries una dotzena d'ous frita amb oli de ricí?» I se'ls menjava, feliç, tot i sabent que a les poques hores hauria d'anar amb els calçons desfets de mata en mata. «Au, Jaume a què no et menges deu pebres coents?» «Deu i vint, amo. Deu i vint». Tocava el flabiol. En Jaume. Era amic del senyor, i el senyor, veritablement, l'apreciava. Quan acusaren Óleo de mantenir vel·leïtats esquerranes i de conspirar contra el nou règim polític, mataren En Jaume Cosseo, l'amic fidel. Tenia un braç romput, en aquells temps, i el mataren rera les cases d'Es Rafalet. D'esquena a la llar, on havia trobat aixopluc al llarg de tants anys.

PERELLÓ, Antoni

Son Servera

Li deien En Toni des Rafal i En Toni Barrina. Tenia uns seixanta anys. Casat. Era conreador i se l'emportaren, segurament, amb destí a Son Coletes, amb una de les dues camionades de presos que sortiren del poble.

MORELL, Bartomeu

Son Servera

Tenia uns quaranta-cinc anys i era casat. Treballava el camp. La política? Què era la política? Dubt que mai s'ho plantejàs. Així i tot el mataren. Formava part d'una de les dues camionades d'homes que se'n portaren del poble amb destí a Son Coletes, possiblement.

VIVES, Sebastià

Son Servera

Li deien En Pallonga. Uns seixanta anys. Casat. Havia estat emigrat per les Amèriques i vivia de rendes. Així mateix, asseguruen que havia regentat un magatzem, però el trenta-sis se n'havia desfet. Quant a la seva ideologia, puc afirmar que era republicana, encara que no militava a cap partit. Passà, que a ca seva, tenia un soterrani, en el qual es refugiava tota la gent del carrer tot d'una que sentien senyal de bombardeig. Els escamots de falangistes feien ronda per Can Pallonga i ell, malhumorat, els va dir que se n'anassin. «Si els avions us veuen per aquí, bombardejaran ca meua». Mai no ho havia d'haver dit. Asseguren que de l'esmentat soterrani se'n portaren vint-i-dos serverins dins un camió, possiblement camí de Son Coletes.

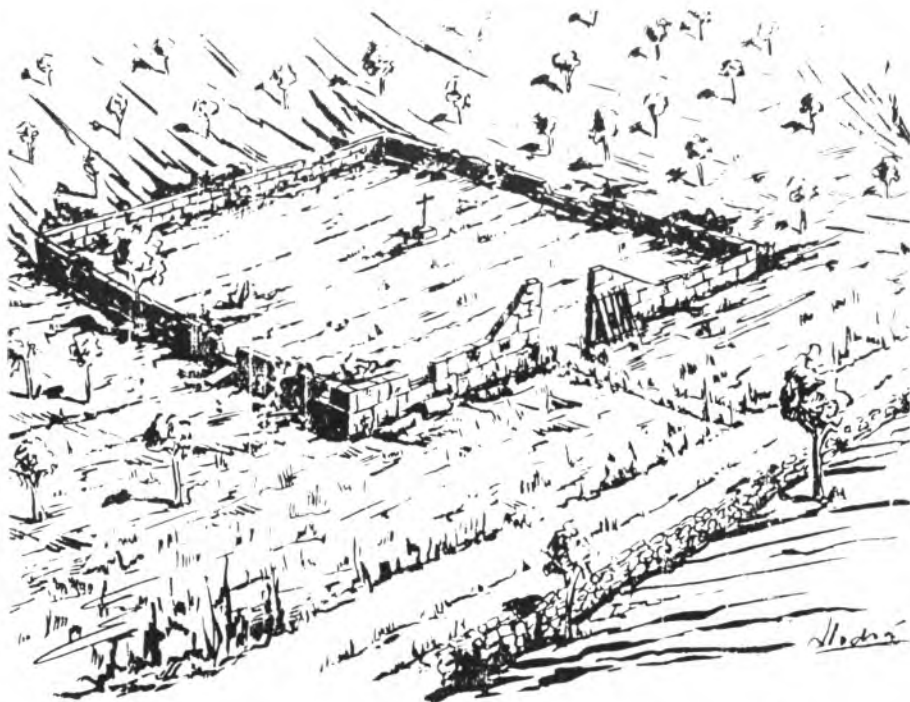
VIVES, Serafi

Son Servera

Li deien En Trinxo i En Camel·lo. Tenia uns trenta anys i era fill d'un altre Serafi Camel·lo, també assassinat. Aquest home. En Trinxo o En Camel·lo, va fer una feina ben mal pagada. Com que era guàrdia jurat, l'encarregaren d'arreglar els homes que, des de l'Ajuntament havien de ser transportats en camió a Manacor. Doncs bé, quan els hagués arreglat a tots, el feren pujar a ell. «Únicament faltes tu», li digueren. És possible que l'assassinassin a Son Coletes.

Joan Vidal. Fou afusellat el denou d'octubre del trenta-sis en el recinte del Castell de Bellver.

Son Coletes tal com era el trenta-sis, segons un dibuix-robot que enllestiren un grup de manacorins (cedit per gentilesa de Rafel Ferrer Massanet)

VIVES, Serafi

Son Servera

Li deien En Camel·lo. Uns cinquanta anys. Casat. Treballava de conreador i res no sabia de qüestions polítiques. Així i tot, l'assassinaren, un dia.

VIVES I BIBILONI, Gabriel

Son Servera

Vivia a Portò Cristo i tenia quaranta-cinc anys. Morí a Son Coletes, el catorze de setembre del trenta-sis.

VIVES I BIBILONI, Jaume

Son Servera

Trenta anys. Li deien En Ravellet i era germà de Gabriel Vives, també assassinat. Aquest home, del qual ignor les circumstàncies que provocaren la seva mort, pertanyia a Esquerra Republicana i havia negociat per Barcelona, abans d'instal·lar una botiga de queviures a Porto Cristo.

SERVERA, Cristòfol

Son Servera

Li deien En Saco. Uns seixanta anys. Casat. No era un home polititzat, però feia marjals amb Jordi Sansó, que gaudia de discutir les coses del Govern. A En Tòfol Saco el mataren de rebot. Un dels seus probables assassins no tingué inconvenient a admetre-ho, quan li tiraren en cara que acabava de matar un home innocent. «Ah —fou la resposta— però era amic de Jordi Sansó».

SERVERA, Joan

Son Servera

Li deien En Mions. Uns setanta anys. Casat. Havia treballat el camp, però el trenta-sis era gairebé orb i estava retirat de mul i arada. No mantenia cap afiliació política. Això sí, sempre havia votat pels partits d'esquerra, tot i que era profundament religiós. A aquest home, En Joan Mions, se l'emportaren a matar, possiblement a Son Coletes, amb una camionada de condemnats que partí de davant l'Ajuntament. S'havia cagat en els calçons. I els guardians els hi baixaven a estirades; perquè el públic rioler, contemplàs un esquerrà convertit en merda i por.

SERVERA I FERRER, Mateu

Son Servera

Li deien En Cupa. Trenta-nou anys. Casat. Treballava el camp i simpatitzava amb Esquerra Republicana. Quan les tropes de Bayo avançaven i amenaçaven conquerir Son Servera, va refugiar-se, amb la seva família i amb la del seu germà Joan, a una possessió anomenada Son Catiu, dins el terme d'Artà. Al cap d'uns dies, dos falangistes anaren a detenir els dos homes. No volien fer-los mal, sinó que únicament pretenien que ajudassin a la resistència en la realització de tota una sèrie de treballs imprescindibles, com eren l'avituallament de les tropes o la construcció de trinxeres. Al cap d'un cert temps, però, en Mateu Cupa va ser detingut i traslladat a la presó de Manacor. La seva mort era pròxima i possiblement es produí a Son Coletes, un dia que a l'estació del tren no depositaren el seu bolic de roba bruta per rentar.

Prevenir les toxicomanies des de l'escola

**Consell Insular de Mallorca
Comissió de Sanitat
Servei de Promoció de Salut**

L'any 1979, la Comissió de Sanitat del Consell Insular de Mallorca, recollint la preocupació de la nostra societat davant de l'increment del consum de drogues, va decidir iniciar un programa de prevenció de les toxicomanies. Aquest programa ha consistit tant en la investigació dels costums i hàbits del nostres joves, com en l'estudi i experimentació de les estratègies i tècniques preventives més efectives.

Fins ara podem dir que a totes les fases de la realització del programa, ha estat molt ben rebut, i a l'actualitat té una gran implantació, especialment a les escoles. Les escoles han estat un dels principals destinataris del programa, i tenen a la seva disposició un material especialment

dissenyat per al treball a l'aula i que, a les avaluacions efectuades, ha demostrat la seva eficàcia i utilitat.

Què és prevenir?

Quan parlem de prevenir les toxicomanies hem d'anar amb compte del que feim. No hem de confondre les activitats sobre drogues amb la prevenció. Podem fer activitats sobre drogues; conferències, debats, cine, etc.; però, això no significa que estiguem fent prevenció, encara que potser contribuïm a millorar la informació.

La prevenció és evitar l'aparició d'un problema, i per evitar l'aparició del problema hem d'atacar les seves causes. Als nostres estudis hem detectat molts de factors que possiblement influeixen a l'aparició d'una toxicomania, però la falta d'informació no és un d'aquests factors. Més aviat, dona la impressió

de que la informació és pràcticament irrellevant.

Encara és freqüent sentir l'opinió de que si informem als adolescents i joves dels perills de les drogues, tendran por i no en consumiran. Desgraciadament, aquesta opinió no té cap fonament. Les proves que tenim, indiquen amb tota claretat que no és la informació el que determina la nostra actuació, sinó que la major part dels factors determinants són de tipus inconscient, i inclouen elements de la pròpia personalitat, dels interessos i de les necessitats personals, activats per alguns factors ambientals presents a la situació. Per això, la informació per si sola no és preventiva, i en alguns casos podria inclús despertar una curiositat morbosa que induiria al consum.

Com fer la prevenció de les toxi-

**ESPECIALIDAD:
CARNES, PESCADOS, COCHINILLO
Y PAELLAS**

Avd. Las Palmeras (Frente Hiper Gigante) - Sa Coma

**Autoescuela
SON SERVERA**

C/. Mayor, 1 - Tel. 56 71 12 - S. SERVERA
Av. J. Servera Camps, 39 - Tel. 58 66 69 - CALA MILLOR

COMUNICA:

Que con la nueva resolución del Código de Circulación, el permiso de las clases

A2 / B1 / B2 / C1 / C2

se pueden obtener a partir de los 18 años de edad

**Disponemos de camión propio
para prácticas**

comanies

Un programa de prevenció de to-
xicomanies, per tant, ha de mirar de
contrarestar aquests factors perso-
nals, i donar a l'individu instru-
ments per enfrontar els factors am-
bientals que afavoreixen el consum.
Això, en el nostre programa a les
escoles, se concreta en una estratè-
gia consistent en l'anàlisi de les si-
tuacions d'oferiment de drogues,
pregnent en compte totes les reac-
cions que desperten, i revisant totes
les alternatives possibles.

Per altra part, un programa de
prevenció només té sentit abans de
l'aparició del problema. Això vol dir
que és necessari estudiar les fases
amb què s'estableix el problema, i
actuar a les inicials.

Quant al problema de l'abús de
drogues, les nostres investigacions
indiquen que, a part de l'educació
rebuda durant tota la infància, un
moment molt important és entre els
12 i 16 anys, i que tota toxicomania
s'inicia amb l'abús d'alcohol i tabac.
Encara que no tots els consumidors
de tabac i alcohol acaben consumint
altres drogues, el fet és que la pro-
babilitat de consumir-les és propor-
cional al consum del tabac i de l'al-
cohol, és a dir, que els que consu-
meixen més alcohol i tabac també
tenen més probabilitats d'esser con-
sumidors de les altres drogues.

Això vol dir que, si hem de pre-
venir a les fases inicials, haurem
d'actuar ja des de la primera infàn-
cia (i estam preparant materials tant
per la família com per l'escola), i
sobre tot, haurem d'actuar prevenint
l'abús del tabac i de l'alcohol de
forma especial a partir dels 12 anys.

El material titulat «Decideix», per
treballar a l'escola, té aquesta finali-
tat.

El programa de prevenció a l'escola

El «Decideix» és el material per
treballar a l'escola amb alumnes
dels darrers cursos de l'E.G.B. i pri-
mer de BUP o de FP, i suposa una
aplicació de la filosofia preventiva i
els principis abans apuntats.

Aquest material consta d'un ma-
nual per al professor i unes carpe-
tes amb quatre fascicles per als alum-
nes. A cada fascicle dels alumnes hi

ha una historieta representativa del
tema que s'ha de tractar, una sèrie
de preguntes per orientar la reflexió,
una proposta de situacions que exi-
geixen una decisió, i una breu expo-
sició de les informacions necessàries
per al tractament del tema a classe.

El sentit d'aquests fascicles és que
serveixin com a material d'ajuda o
suport, perquè l'alumne recordi o
imagini situacions (viscudes o que
puguin succeir realment), a les
quals se'ls ofereix alcohol o tabac, o
d'una manera o altra se'ls incita a
fumar o beure. El contingut real del
que podrem anomenar lliçons és,
per tant, el que diuen els alumnes
de la seva vida real, i sobre aques-
tes històries i fets, ells han d'analit-
zar les presions que se produeixen;
les necessitats (de ser acceptat, de
sentir-se diferent, més gran, etc.)
que sorgeixen, i, en general, les cir-
cumstàncies en què se produeixien
els oferiments i els consums d'al-
cohol i tabac. A partir d'aquesta
anàlisi han d'avaluar les possibles
alternatives, i prendre les decisions
pertinents.

Com es pot veure, amb aquest
programa no se tracta de donar in-
formacions ni de dir als adolescents
i joves el que han de fer. Ja se sap
que d'aquesta manera no consegui-
riem res. Se tracta de que ells pu-
guin arribar a les seves pròpies con-
clusions i decisions. El resultat és
que la majoria decideixen limitar o
evitar el consum de les drogues, i,
com que és la seva pròpia decisió,
té moltes probabilitats de que se
dugui a terme. I les avaluacions
dels resultats que hem fet així ho
mostren.

El paper del professor

Perquè aquest mètode sigui efi-
caç, el paper del professor és molt
important. Així és que, quan a una
escola els professors o els pares
volen que s'hi apliqui el programa,
és necessari que el professor que se-
n'encarregui participi a un curset de
preparació.

Aquest curset dura entre vuit i
dotze hores, repartides en quatre
sessions que es fan normalment un
cop per setmana. Durant el curset,
els professors participants reben els
coneixements bàsics sobre les dro-

gues, els principis preventius, el pro-
cés per el qual s'arriba a l'addicció,
la mecànica de la presa de deci-
sions, i sobre tot, reben una forma-
ció pràctica sobre les tècniques ne-
cessàries per a l'aplicació del pro-
grama de l'aula.

També, durant l'aplicació del pro-
grama, el professor disposa de tota
l'ajuda que pugui necessitar del
nostre Servei. De fet, un tècnic del
Servei està constantment en contac-
te amb ell per si sorgeix algun pro-
blema, o per comentar les eventuali-
tats.

Com obtenir més informació sobre el programa

Les persones interessades en co-
nèixer més detalls d'aquest o d'al-
tres programes de salut, se poden
posar en contacte amb el Servei de
Promoció de la Salut, del Consell
Insular de Mallorca, al telèfon 29'23
50 ext. 211.

Si el que interessa és l'aplicació
del programa a l'escola, és conve-
nient que se pugui organitzar du-
rant els primers mesos del curs. Per
això, les persones interessades es
poden dirigir també al Servei de
Promoció de la Salut, al telèfon in-
dicat.

NICOLAU CASSAUS: VICEPRESIDENTE DEL BARÇA

Durante la celebración del V aniversario de la peña de Llevant del fútbol club Barcelona se dieron cita en los salones del restaurante Molí d'en Sopa, bastantes caras conocidas en nuestra zona, pero esta vez como auténticos «Cules» y que no quisieron perderse un año más su cita anual con los colores del club blaugrana, en el transcurso de la velada tuvimos el placer de entrevistar para «SA FONT» al vicepresidente primero del F.C. Barcelona Sr. Nicolau Cassaus y otros invitados, como al alcalde de San Lorenzo y al presidente de la peña Pere Servera.

Me dirijo en primer lugar al Sr. Cassaus al cual le pregunto.

-¿Qué diferencia encuentra entre este quinto aniversario y el primero?

-Bueno quizás más madurez barcelonista y el mismo entusiasmo porque desde los cinco años que nos estamos reuniendo, demuestran que son unos grandes barcelonistas, entonces la experiencia demuestra que les va muy bien y en el acto de hoy demuestra que es una entidad madura capaz de organizar cualquier acto por importante que sea, de modo yo creo que han mejorado como el vino con los años.

-¿Qué piensa de estos chicos que tenemos jugando en nuestra zona, que se puede decir, que están un poco olvidados de la mano de Dios y tiene ilusión de vestir algún día la camiseta del Barça?

-Pues que sobre todo tengan mucha voluntad y espíritu de sacrificio, nadie en fútbol ni en ningún tipo de deporte es nada, si no es a base de sacrificio, el deporte en general necesita una austeridad en la

juventud y eso es difícil, yo les diría sobre todo que no se rindan con todas las fatalidades que tengan, que continúen luchando que en el futuro encontraran el premio a la voluntad y su espíritu de sacrificio.

-¿Qué camino deberían de seguir para ingresar en un gran equipo como por ejemplo el F.C. Barcelona?

-Bueno en primer lugar, destacar en su equipo, por muy modesto que sea, si destacan entonces los ojeadores que tenemos todos los grandes clubs, se fijaran en ellos. lo más importante es que defiendan con ardor, con entusiasmo los colores del club que ahora estén y si entonces destacan, seguro que los clubs importantes se interesaran por ellos.

-¿Qué será del futuro del Barça en el año 2.000?

-Bueno espero que sea glorioso, como lo ha sido a lo largo de estos casi cien años que existe, el Barcelona es una entidad arraigada, no solamente en Cataluña sino también en todos los pueblos de España como lo demuestra este barcelonis-

mo aquí en el Llevant Mallorquín, de modo es una entidad con un gran futuro, porque las juventudes son cada día más barcelonistas.

-Puede estar seguro, que por esta zona corre mucha sangre barcelonista y como cada año se espera con entusiasmo la celebración de esta fiesta de hermandad y siempre se quedan con las ganas de que venga algún jugador del primer equipo y si piensa que el próximo año el Barça participará en el trofeo Ciudad de Palma?

-Bueno nosotros hemos participado durante muchos años, es un torneo que nos gusta, lo que pasa es que el Barcelona es cada día más solicitado y se le quiere ver en todas partes y tienen una gran cantidad de solicitudes que no se puede atender a todas ojalá podamos atender la solicitud del Mallorca, para nosotros es siempre muy agradable volver a esta maravillosa isla.

-¿Qué cree que ha tenido de positivo en su ruta por Asia?

-Bueno mucha experiencia que los

jugadores se conozcan entre ellos, integrarse todos dentro del equipo, por lo tanto ha sido muy positiva esta gira que hemos hecho.

-¿Cree que el Barça este año ganará la liga?

-Bueno yo no sólo lo creo sino que lo espero, lo deseo con todo mi corazón, ojalá este año podamos decir «este año por fin sí»

Así lo deseamos todos, para el Barça los mejores éxitos.

Y entre plato y plato pasamos a conversar con el presidente de la peña del Barcelona en San Lorenzo, Pere Servera, al cual le pregunto:

-¿A qué se debe que este año se celebre la fiesta fuera de su sede en Can Figó?

-Pues la decisión de hacerla aquí, principalmente, debido a que como ya el tiempo ya empieza a refrescar y teníamos miedo a que nos lo estropeará alguna tormenta y nos desbaratara el asunto y surgió la idea, como el dueño de Molí d'en Sopa es muy barcelonista y nos dió la idea de hacerlo aquí seguros de que no se nos mojaría esta fiesta, consultamos con toda la directiva y lo vieron bien y la hemos hecho aquí.

-¿Se tiene algún viaje preparado para Barcelona en Enero para cuando jueguen el Barça y el Real Madrid el derbi de la ciudad Condal?

-Bueno desde este momento es pronto y no hay previsto nada y hay que preparar los viajes cuando la cosa va encaminada por buenos cauces, aunque vamos cada año resulta que son las fechas más malas del año.

-¿Pero este año se espera con gran ilusión este viaje de los socios de la peña, porque este año se espera ganar la liga y el equipo a batir y la afición ve como este año el Barcelona puede dar el gran estacazo y ganar la liga con toda honradez a los demás equipos, que piensa de esto?

-Nosotros de cara al Barça somos muy creyentes, o sea que este año lo vemos bastante bien porque hemos visto dos partidos y estamos convencidos de que la mentalidad de Cruif ha cambiado por completo y ya no saca al equipo a dar espectáculo porque no se lo cree nadie y

va a los resultados que es lo que cuentan.

-¿Qué piensa de Stoikov?

-Yo creo que Stoikov, puede que consiga llenar el Camp Nou, pero Stoikov solo no basta, yo lo que veo es un equipo que sale al campo decidido a ganar, juegan a tope, porque saben que el que no salga al campo a por todas no se ganará el puesto, y por esto esperamos que el Barça nos dé muchas alegrías y más satisfacciones que años pasados.

Bueno esperamos que año próximo se celebre el sexto aniversario en Can Figó y que además cele-

brando la liga con algún que otro invitado del club.

Pasamos a otro invitado y socio de la peña, se trata del alcalde de San Lorenzo que muy amable respondió a mis preguntas.

-¿Es este el primer año que viene a la fiesta de la peña o ya ha venido otras veces?

-No yo he estado en todas las veces que la peña ha celebrado su fiesta anual, porque yo soy socio de la peña Barcelonista y estoy muy orgulloso de que el local social esté en San Lorenzo, yo he estado cada año con estos mismos señores en la

gane porque es el sentimiento de todos los que estamos aquí.

-¿Entonces se tendría que celebrar un 6º aniversario muy especial con los mismos invitados y algún otro que pueda traer el sr. Cassaus?

-Yo creo que si el Barcelona hace campeón, que espero que lo sea será por descontado una gran fiesta con mucha más euforia que las que se han celebrado cada año, que por otro lado han sido muy efectivas hechas con la ilusión de todos los barcelonistas y en este caso sería doble la celebración.

-¿Piensa que algún chico del Cardessar vistiera la camiseta blau grana? Me refiero a la cantera del club del Cardessar.

-Eso sería una alegría muy grande para mí como alcalde y para la afición que tenemos en San Lorenzo.

Pues esto es todo lo que ha dado de sí esta pequeña charla que hemos tenido con algunos de los invitados a este evento, sin duda nos hubiera gustado hablar con los demás pero sería interminable la lista de todos ellos desde «SA FONT» la gentileza de nuestros entrevistados y esperemos estar con ellos el próximo año para que nos cuenten más cosas sobre el Barça.

mesa con ellos en Can Figó.

-¿Qué tanto por ciento cree que tiene el Barcelona este año para

ganar la liga?

-Yo creo que tiene entre un 60 y un 70% de ganarla y espero que la

Texto y fotos Fernando González

Restaurante Bar

PORT - VELL

Cruce Costa de los Pinos
Son Servera (Mallorca)

Reservas al
Tel. 56 79 02

Delfins

Com per tot arreu, també a la nostra costa sortiren uns delfins en greu estat. Dos per a concretar i ho féren al Port Nou. Quan s'enteméren de la seva presència a la platja, avisaren a la Conselleria i aquesta envià un transport per a dur-los de cap a Palma. Quan arribaren de la Conselleria un dels delfins ja havia pres cap a dins la mar i no el poguéren fer tornar sortir. L'altra el carràgaren i el s'en duguéren cap a Ciutat.

Cal resenyar la estupenda labor que desenvoluparen uns allots cuidant als delfins fins que els s'en duguéren. Això és un bon exemple del sentiment que els joves tenen de cap als animals i a la natura, cosa que no sempre és així entre els adults.

Férem un carrete de fotos amb tant mala fortuna que sortíren velades.

Ho sentim molt.

Ple

El tretze del més passat assistirem atònits a la sessió plenària a on s'aprovà la destrucció de Cala Bona. Hi dic destrucció perquè aprovar la sol·licitud del nivell de protecció II per al moll és aprovar la seva destrucció i amb ell la de Cala Bona i si tant me apurau la de tota la nostra Bahía.

Els que allà dins érem poguérem contemplar com un grapat d'homes que pareixia que eren els que comandaven se baixaren els calçons davant una sèrie d'interpretacions incorrectes i explicacions sense sentit d'en Pedro Servera. Sols en baulil en primer lloc rompé un llança en favor d'aplaçar la sessió per quan en Toni Vives pogués assistir, a lo que el batle es negà sistemàticament. També hem de resenyar que en Martínez fou l'únic regidor que votà en quantra de la proposta d'en Pedro. És lamentable veure com fins i tot el company de partit d'en Joaquín, en Tolo Más, li fé el buit votant abstenint-se en la votació.

Acabada la votació, donaren la paraula al President de la Associació de la Bahía el qual sols es veu que estava interessat en sebre qui pagaria els gastos de posar arena de bell nou si es que quan el Port Esportiu estigui fet, si es que ho deixam fer els serverins, la mar es duia la arena de la platja. També deixaren xerrar al portaveu de la associació Amics de Cala Bona, que per cert els posà firmes, i a ningú més. Es veu que la por lis sortia per davall els calçons.

«Neteja»

Después de la lucha, el reposo, el sosiego, el gozo de contemplar lo conseguido en base al esfuerzo de todos,

unos en mayor, otros en menor medida, pero de todos, o algo así debiera ser. Lamentablemente, lo que debería ser no siempre es y así asistimos a lamentables espectáculos diariamente que ponen en tela de juicio tanto esfuerzo realizado, tanta protesta aireada.

Pocos días después de la concentración en favor del Puig de Sa Bassa, se declaró un incendio al parecer provocado, como en la mayoría de los casos aunque se diga lo contrario, en la frondosa falda del Puig de Sa Font, zona por cierto preservada de toda construcción, según su propietario, que calcinó una buena parte del hermoso pinar que a modo de bastión identifica a Son Servera, nuestro pueblo, en toda Mallorca.

Es lamentable que la lucha de unos pocos idealistas que vemos como se nos muere nuestro entorno, nuestro pueblo, se vea contestada por algún elemento sin escrúpulos prendiendo fuego a una de las pocas zonas hermosas que nos quedan. Creo que es hora de plantearse seriamente si realmente vale la pena esta lucha continua en por de la Naturaleza o dejar que el caos se produzca a fin de que todos los que no hacen nada por evitar estos crímenes, más aún, todos los que en cierta manera se aprovechan de ellos, se den cuenta de que no clamamos por puro esnobismo, sino por una realidad que cruelmente está acabando con nuestros orígenes y que irremediablemente será nuestro fin si es que antes no ponemos freno.

Por otra parte, es importante señalar que ahora, después del incendio se debe hacer una limpieza a fondo de la parte afectada, limpieza que ha de contemplar el clareo de los pinos dañados, pero nunca una tala indiscriminada de pinos como en otras ocasiones se ha hecho.

Perfectamente podría pasar que la propiedad intentara hacer negocio y aprovechando el incendio ahora cortara indiscriminadamente pinos calcinados y pinos sanos, lo que daría lugar a lo que hasta ahora hemos contemplado, leña cortada por toda la montaña, que en caso de incendio es pasto fácil para las llamas y la mejor forma de propagar el incendio.

Es de justicia resaltar la ayuda de una treintena de voluntarios, del Gob y de algún que otro concejal en las labores de extinción, prueba palpable de que aunque propiedad privada también la sentimos como patrimonio de todos.

Esperemos que este sea el último incendio que asole nuestros montes.

Nou educador de carrer

Per mor de problemes familiars, en Jordi, antic Educador de Carrer del nostre Ajuntament, va tenir que deixar la feina. Com ja hem publicat en altres números de Sa Font, aquest jove va dur a terme una important tasca entre el joves marginats de Son Servera i en vista de que aquesta labor es importantíssima por al dia de demà, ja tenín un altra substitut que farà feina de Octubre fins a Desembre en període de prova. Aquest jove, de trenta anys, nom Javier Canillas Ferris i es natural d'Alacant.

Coneix d'aprop la problemàtica del joves per mor de la seva feina per tot arreu de Mallorca molt relacionada amb el mon d'aquets.

Demostració musical

La nostra Banda de Música, el passat vint de Setembre, donà un petit concert o demostració musical a les escoles de Son Servera i de Cala Millor. El motiu era la recaptació per a l'Escola de Música de Son Servera, escola que l'any passat contà amb setanta al.lots estudiant de instrument de variada gama.

Desde aquestes pàgines donam les gràcies per el rebement oferit als músics per part del professorat, esperant que aquest contacte el poguem tenir altres vegades al llarg del curs. Cràcies.

Exposició gastronòmica i conferències

Al llarg de la segona quinzena de Setembre, la Agrupació Gastronòmica de la Bahía de Cala Millor, presentà la seva I Exposició Gastronòmica, a més de dues tertulies molt interessants versades en la gastronomia i la enologia. La primera fou impatida per el Sr. Antonio Contreras i la segona per el Sr. Angel Zuasti.

La Mostra Gastronòmica se inaugurarà el diumenge 23 de Setembre, a les dotze i contà amb molta participació de expositors, amén de una bona acollida per part del públic visitant.

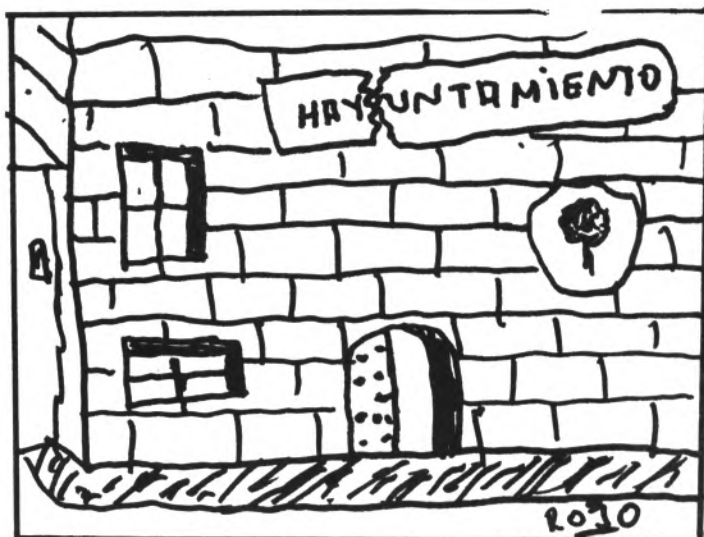
Una bona iniciativa que ajudarà aixecar aquesta crisi que tots en major o menor grau patim. Enhorabona als organitzadors.

Empezamos a oler a elecciones municipales, se habla de seis o siete listas, pero no se dice nada de los «listos» que según se rumorea ya se han cambiado la chaqueta dos veces y de seguir así se la cambiarán una tercera, lo que sea con tal de seguir en el poder, como dicen por Galicia creer nun creo, pero habellos hailos.

Nos van a embellecer?... Cala Millor a lo peor el excelentísimo no se ha dado cuenta que nos va a dejar sin «tropecientas» plazas de aparcamiento. si nos hacen unos municipales pues que bien, pero sino tendrán que poner tres o cuatro gruas.

En los planos de asfaltado de calles de Son Servera, ocurrió hace tres o cuatro años, se incluía entre otras el asfaltado de la calle «Els molins» de principio a final, y ¡Oh sorpresa! se les «olvidó» un tramo de unos treinta metros, y yo me pregunto ingenuamente. ¿se les «olvidó» también deducir de los gastos las «pelas» sobrantes del trozo no asfaltado? Si no es así, pues que mal nos van las cosas por estos lares.

El día 13 de agosto se toma en el nuestro ayuntamiento la resolución de «incoar expediente sancionador y de demolición»... Bla, Bla. O sea, que nuestra guardería puede llegar a ser realidad si el excelentísimo no se arruga y cumple con la resolución tomada. Por otro lado, la sanción no puede ser mejor si queremos que no

se vuelvan a repetir agravios como este.

Dos meses le han dado de plazo a ese señor. Adiós al «music bar» Bienvenida la restauración legal.

Rojo

GELATERIA

OSIRIS

FABRICACIÓN PROPIA

Helados para llevar de 1 l. y 1/2 l.

¡MÁS DE 30 ESPECIALIDADES!

*Paseo Marítimo, 38 (Apart. Vives)
CALA BONA*

Acabem amb les restes del franquisme. Capítol I

Fa quinze anys que va morir el nostre Gran Dictador i a molts d'indrets de la geografia espanyola pareix que no se n'han adonat del fet: corrupcions, tràfic d'influència, maltractes, falta d'informació, maltractes, falta d'informació, prepotència, racisme... I lo pitjor és que pareix que no hi ha ganes de què la situació canviï: malgrat adornin l'escena política amb paraules com «Democràcia», «urnes», «vots», «Estat de dret», «Drets humans»... Sí que és veritat que tenim Democràcia, però només teòrica, en la pràctica i a molts d'indrets se segueix actuant com en temps de la Dictadura. Sí que és veritat que podem anar a votar, però passades les eleccions, els regidors, consellers o diputats elegits pel poble s'obliden ben ràpidament de les seves promeses i només actuen moguts per l'ambició personal de poder i de béns materials.

En temps d'en Franco els regidors no rebien cap tipus de sou, almenys de forma oficial, per això era lògic que rebessin qualque sobret dels interessats en cometre alguna infracció urbanística o d'altre tipus. Tot tenia un preu... La corrupció era una cosa acceptada per tothom. Encara record com si fos avui les tres vegades que em vaig haver de posar davant un Tribunal d'Oposicions, i haver sentit contar als aspirants, familiars i d'altres com molts dels que superaven les proves ho feien perquè tenien bo amb algú. Es deia que un percentatge molt elevat d'opositors aconseguien la seva plaça gràcies a les influències del conegut o amic dels seus coneguts o amics, que per amistat o per diners es venia. Jo mateix no aficaria la mà al foc assegurant que ningú em va ajudar a treure la plaça. Jo personalment no vaig comprar a ningú, però... ves a saber.

I no en parlem de les oposicions que se celebraven als poblets com el nostre, de les quals en parlaren un altre dia, si Déu vol i els COTESOS BOYS no hi tenen res a dir...

«Dadme un bolígrafo que escriba e intentaré cambiar el mundo»

Anónimo

Com deien al principi fa quinze anys que en teoria va acabar la Dictadura. Mort el Dictador acabat el Franquisme... I això no s'ha acomplert. Pareixia que els Governos Locals, Regionals o Nacionals canviarien les seves maneres d'actuar, però en la pràctica en vist que queden moltes restes de l'anterior règim, principalment als pobles com SON SERVERA, on els governants pareix que més que representar al poble que els va elegir, representen a QUATRE SENYORS QUE DES DE DARRERA MANEGEN TOT EL SISTEMA. Són «caciques» de finals del segle XX, amb totes les característiques dels «caciques» del segle passat, malgrat hagin canviat les formes externes de comportament.

Falta menys d'un any perquè es tornin a celebrar eleccions municipals, i ja que els SERVERINS d'avui no són, o no haurien de ser, tan bons de fotre com els del segle passat, hauria d'haver arribat l'hora que intentassin aconseguir la desa-

parició d'aqueixes formes franquistes d'actuar, i la millor forma és aconseguir que els regidors que durant aquests darrers quatre anys (alguns ja fa més temps) ENS HAN PRES EL PEL I ALGUNA COSA MÉS, que no tornin a sortir elegits. És ben necessari que entri gent nova a la nostra Casa Consistorial, gent que només entri en el joc polític per aconseguir un poble millor. Gent convençuda de què la Democràcia és el millor que podem tenir, amb els seus inconvenients, però amb els seus avantatges.

Amb aquesta sèrie i amb tot el que puguin ajudar els serverins que vertaderament es sentin demòcrates esperam aconseguir que els PEPE-ROS - COTESOS BOYS no aconseguixin la majoria absoluta que els donaria quatre anys més de temps per seguir destrasant l'entorn que ens enrevolta...

Durant els mesos que falten per arribar a les eleccions recordarem fets, acudits, desgavells urbanístics, i d'altre tipus... que durant aquests anys de governs conservadors hem hagut de suportar. Al final de cada capítol vos demanarem, ciutadans demòcrates serverins, que a les properes no voteu als qui duen tants d'anys governant sense aconseguir arreglar la situació. Votau els qui volgueu però no als que governen ara... Votau Socialistes, votau Llanut, votau Baudil, Votau Bel Metge, votau qualsevol.. però no voteu al PP d'en Barrachina i als Cotesos Boys d'en Jaume Cupa, per molt que vos puguin prometre. SEGUIR AMB ELLS ÉS NO TENIR VISIÓ DE FUTUR, I NO TENIR FUTUR ÉS IGUAL QUE SER MORTS. VOTAU VIDA...

Sebastià Vives
«Perleta»

Curiositats del parlament Balear

El passat mes d'Agost En Santiago Sevillanos ens va deixar per llegir un exemplar del «Butlletí Oficial del Parlament de les Illes Balears» concretament el nº 96, al qual hi vàrem trobar un parell de coses curioses, a més de que el nom del nostre poble l'escriuen amb C i no amb S.

A les pàgines 3864-3865 hi ha un escrit de la Conselleria d'Agricultura i Pesca contestant a una pregunta del Parlamentari del P.S.M., Sebastià Serra relativa a experiments impulsats per la Conselleria en el terreny de l'apicultura. Entre altres coses es diu lo següent: -

«Les experimentacions impulsades a través de L'Associació de Balears d'Apicultors, s'han centrat fonamentalment en els següents camps:

1.-Preservar i conservar la nostra raça d'abelles negres autòctones

(Apis Mellifera Mellifera) que és la que millor s'adapta a les nostres condicions ecològiques i per tant, posseeix un patrimoni genètic d'un valor inestimable.

2.-Curs sobre la cria de reines. És de gran interès per part dels nostres apicultors aconseguir un tipus de reina adaptada al nostre clima, gran productora i poc agressiva.

3.-Multipliació de l'abellar. Aconseguir millorar el procés productiu a fi d'obtenir una major rendibilitat dels abellars i elevar el nivell competitiu de la producció.

4.-Cursos sobre patologia apícola, per aconseguir un perfecte estat sanitari dels individus de la colònia.

5.-Dins el camp de la patologia els veterinaris especialistes dels aparis de l'illa han efectuat dues prospeccions a fi de detectar sobretot varroasis i qualsevol altra malaltia

que pugui incidir sobre aquest col·lectiu.

Per tot això s'ha recabat la col·laboració del Centre d'Investigació Apícola i també de l'Escola d'Apicultura de Marchamalo (Guadalajara), perquè vinguin a aquesta Comunitat a impartir conferències i cursos.

A les pàgines 3871-3872 hi ha un altre escrit de la mateixa Conselleria, contestant al mateix Parlamentari sobre les possibilitats del cultiu de la lletuga.

«S'han estudiat els comportaments de diverses varietats del tipus 'Romana' i 'Iceberg', en cultiu a l'aire lliure. Les conclusions en aquest moment són les següents:

1.-Genèricament el cultiu de la lletuga és un fet que es realitza pràcticament a totes les comarques

COBASA

**Vivendes,
aparcaments i trasters
PER VENDRE**

**a Cala Millor,
Son Servera
i Sa Coma**

Informació a:

Construcciones

BADIA DE CALA MILLOR, S.A.

Avda. Joan Servera Camps, 41

CALA MILLOR

Tel. 58 58 30

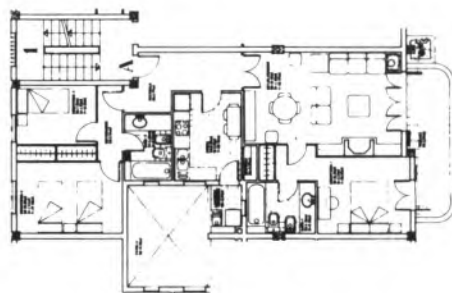

Construcciones

Son Servera, S.A.

PROMOTORA - CONSTRUCTORA - INMOBILIARIA

Información y ventas directas

PRÓXIMA CONSTRUCCIÓN DE VIVIENDAS
DE 3 DORMITORIOS, SALA COMEDOR /
ESTAR CON CHIMENEA; DESPENSA Y
APARCAMIENTO.
MATERIALES DE 1ª CALIDAD; GRANDES
FACILIDADES DE PAGO Y CON GARANTÍA
HIPOTECARIA

VENTAS DIRECTAS

TELÉFONO: 56 80 61 Y 56 80 75

C/ Juana Roca, 55 - 1ª. Iz. (Edificio Ca S'Hareu)
Tels. 56 80 61 - 56 80 75 - SON SERVERA

de reguiu de les nostres Illes.

2.-Després de dos anys d'experimentació amb lletugues tipus 'Iceberg', s'ha aconseguit una certa penetració en el mercat interior. Augmenten les possibilitats de mercat regional i d'exportació.

3.-El comportament de les nostres varietats autòctones de lletugues tipus 'Romana' en el cicle hivern-primavera, està a la par del de les millors varietats seleccionades que actualment es cultiven. Així mateix, encara s'hi poden introduir millores.

4.-L'any 1990, s'ha introduït varietats de lletugues arisades de fullatge vermell fort, amb poca incidència, ara com ara, en el nostre mercat».

El parlamentari Sr. Sebastià Serra també es contestat a la pàgina 3872 sobre les experimentacions i estudis sobre les possibilitats del cultiu del FONOLL.

«Efectivament, s'està realitzant un estudi sobre el material vegetal i el seu comportament a la comarca de Sa Pobla-Muro.

Les varietats que s'estudien són les següents: NETO F1, LATINO i ROMANESCO.

És la primera vegada que s'experimenta amb aquest material».

I un altre escrit de la mateixa Conselleria al mateix parlamentari sobre les possibilitats del Cultiu del BLAT DE MORO (Maiz) a les Illes Balears:

«Les possibilitats del cultiu del blat de moro a la nostra Comunitat Autònoma són quasi nul·les, pel fet de ser un cultiu extensiu, això és, per a finques grans, amb la qual cosa es poden reduir molt els costos de producció, tant en la sembra com en la recol·lecció i en els tractaments contra les males herbes i contra els depredadors.

Per a la collita es necessiten unes pintes especials per a les recol·lectores, que no seran econòmiques per a extensions petites. El mateix passa amb la sembra i amb els tractaments que han de realitzar-se.

A més, donades les condicions cli-

matològiques seria necessària la instal·lació d'assecadors per al gra, la qual cosa encara limita més el benefici d'aquest cultiu.

La rendibilitat prevista pot esser, com a màxim de l'ordre de les 60.000-80.000 pts/Ha. Les despeses són de l'ordre de les 170.000 pts/Ha, i la producció és d'unes 10 Tm, quan el cultiu és conegut ja per l'agricultor. El preu està sobre les 25 pessetes.

Les zones possibles per a aquest cultiu a la nostra comunitat són quasi totes llevat de les més salinitzades. Això no obstant, les millors terres que s'utilitzen per als cereals són les de secà, i el blat de moro necessita que se sembri en finques de reguiu.

Per tot l'anterior, no es creu aconsellable d'impulsar el cultiu del blat de moro a la Comunitat Balear.

Quant a les proves realitzades en aquesta Comunitat, han confirmat totes les dades anteriors i especialment la poca simpatia dels agricultors cap al cultiu del blat de moro-gra.

A més a més, aquests dies s'han tengut notícies que a les zones de la península més adequades per les seves terres, regs i grans extensions, la sembra es reduirà en un ordre del 24%».

Per acabar, un altre escrit, com no de la mateixa Conselleria i dirigida al mateix Conseller sobre la realitat de l'agricultura biològica a les nostres Illes:

«L'agricultura biològica, coneguda també per agricultura ecològica, orgànica, biodinàmica, etc, consisteix en un conjunt de tècniques que pretenen obtenir una producció suficient sense utilitzar elements o procediments que puguin perjudicar la fertilitat de la terra a curt o llarg termini o produir contaminació en el producte final o en el medi ambient.

Actualment, l'agricultura biològica a les Balears només existeix a la comarca d'Inca, on s'ha creat un S.E.G.E. al qual s'han inscrit més de 100 agricultors.

A més hi ha varies explotacions que sense cap control oficial estan realitzant per compte seu una agricultura biològica, de les quals l'Administració només en té coneixement a través de mitjans indirectes.

En aquests moments, s'ha reconegut per part del Ministeri d'Agricultura, Pesca i Alimentació una Denominació Genèrica per als productes ecològics i s'ha nomenat un Consell Regulador Provisional, encarregat de redactar un Reglament.

Aquest Reglament no està redactat. S'està esperant la seva redacció i la seva publicació en el BOE, i aleshores la Conselleria té prevista la seva difusió.

En aquests moments i a través de diverses Agències Comarcals, especialment la D'Inca, s'han realitzat diverses proves d'agricultura biològica a través d'explotacions interessades i ja n'han difós els resultats.

Les ajudes concedides fins ara són de 200.000 pts.

No s'han fet campanyes sobre l'avantatge de l'agricultura biològica, però sí que s'han realitzat campanyes de divulgació de l'ús correcte d'adobs i pesticides per tal d'aconseguir unes produccions acceptables d'acord amb les necessitats econòmiques de l'explotació i no es contaminin els aliments i l'entorn».

Sebastià Vives
«Perleta»

SPORTCENTER

CLUB

SINO

*Las mejores
instalaciones
deportivas al servicio
de nuestra comarca*

Restaurante
«A la carta»
Cocina mallorquina

Saunas
Baños Turcos
Piscina Climatizada
Snack Bar, con piscina

Peluquería
Escuela de Tenis
Escuela de Windsurf
Escuela de Squash
Escuela de Aerobic
Monitor de Gimnasia
Monitor de Kárate
Monitor de Judo
Pista de fútbol
con césped

Maquinaria
industrial
instalada por

TOTELSA

Teléfonos:

55 43 00 - 55 43 61

MANACOR

Urbanización Los Almendros - Tel: 58 52 13

CALA MILLOR

RACÓ DES CEBEISTA

El pasado día 8 de septiembre se celebró en Manacor una competición de goniometría (caza del zorro) organizada por los radioaficionados de Manacor y patrocinada por el bar San Miguel.

Después de muchos años de letargo por fin los manacorines parece que se están despertando y cada día proliferan más los adictos a las

ondas.

Fue una competición que en principio parecía iba a ser simple y acabó siendo un rotundo éxito, ya que la caza era gratis y al terminar se hizo un refrigerio compuesto de coca, aceitunas, patatilla y refrescos, todo a cuenta del bar, pasando luego a la entrega de trofeos.

El primero fue para Caty (QMZ - Indiana) de Son Servera, que a pesar de estar el zorro escondido por unos montes de Son Macià tardó solamente unos 15 minutos en localizarlo.

El segundo fue, Arnau (QMZ - Calipsol), y el tercero fue Mariano (QRZ - Copito) de son Servera.

INFECCIÓ I CONTAGI

La filariosis

Una enfermedad mortal para perros, no afecta al hombre y se transmite por la picadura de mosquitos

Enfermedad conocida como gusano en el corazón del perro. Desarrollo de la filariosis en el perro le produce la muerte. Se deposita esta larva infecciosa en la picadura del mosquito y a través de la herida se desarrolla hasta refugiarse en la arteria pulmonar y ventrículo derecho del corazón.

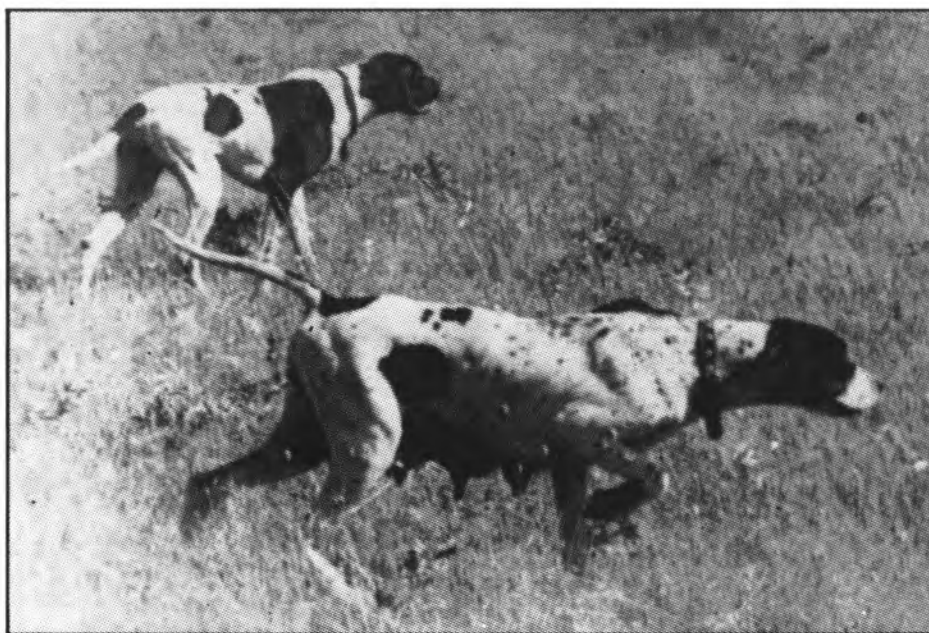
La filariosis no tiene cura, salvo en muy raros casos.

La sintomatología es: debilidad, fatiga, pérdida de apetito y tos crónica. El perro puede tener las piernas hinchadas y perder mucho peso, siendo muy difícil cualquier tratamiento.

La prevención se realiza mediante el suministro de Cardotek-30, que elimina las larvas obtenidas y preserva de la enfermedad si se admi-

nista al perro un comprimido al mes.

La incidencia de la filariosis en Baleares es super baja.

Bartolomé Caldentey
Veterinario titular
de Manacor

Ana M.ª Cruz Fernández
José Macizo Cañadas
Agente de Seguros

More Nostrum

SEGUROS Y REASEGUROS

C/ Na Liambies, 3 - Tel. 58 62 24
07560 - CALA MILLOR

"BORJA"

Construcciones
Proyectos
Reformas

ESTEBAN J. CALZADO LUENGO

Calle Viña del Mar, 26 - 2.º E
Tel. 58 68 31 Part. 58 69 55
07560 CALA MILLOR

Julio Balaguer exposa a «Ses Frigates»

La galeria d'art «Ses Frigates», de Cala Bona, té exposada l'obra de **Julio Balaguer**, durant part del mes d'agost i principis de setembre. Ell ha exposat anteriorment a n'és casal Balaguer a ciutat, a la Banca March de Manacor i a sa Torre de ses puntes, també a Manacor. Viu normalment a Porto Cristo on també hi treballa.

Dins la seva obra sempre emplea els mateixos tons obscurs, així com les escenes de bar, també estan dins la penumbra, els bodegons es on podem veure la lluminositat de **J. Balaguer**, també hi ha qualche paisatge melancòlic, pluriós, més clàssic. Els retrats d'homes asseguts als bars, asusten les seves cares, deformes, amb aquestes mirades perdudes, són personatges perdedors, grans dins sa seva decadència, ses mans també asusten, són com petites garres inflades, blanques, es dits puntiaguts amb ses ungles pintades de negre. Es bar; està ple de pots de begudes buides, enterra, damunt la taula, també de papers escrits per tot, dirigits a ningú.

En ocasions ens trobam que són imatges impossibles, que inquieten, són subreals. No sé perquè quan veig els quadres asusta sa tranquil·litat que representa. De totes formes, **Balaguer** ens xerra sempre dels seus fantasmes amb so mateix to i sa mateixa fredetat que imposa a sa paleta oscura i casi monocroma. Ses seves escenes, les mescla i les combina segons els impulsos del seu cos. Tot a l'u. Això tal vegada sia la seva força.

Pere Pujol

En Pere Pujol (Artà 1934) té exposat a «**Ca Mumare**» lo darrer que ha realitzat amb escultura. Tant amb pedra, fang i bronzo. Hi presenta una trentena d'obres totes fetes amb el seu bon sebre i aquest inconfundible segell que identifica el seu estil. Encara convulcent d'una ope-

ració, es troba amb moltes forces per continuar a partir des mes de setembre a crear obres de gran tamany i altres més reduïdes, ja que actualment crea lo que el seu cos l'hi demana i no lo que ses necessitats volen.

Hauriem de recalcar ses paraules

de **Jaume Alzina i Mestre**, professor d'història, ha dit de s'obra d'en Pere Pujol: «Mai les paraules, no poden suplir la bellesa de la composició i de la representació. Possiblement perquè l'obra d'art no està concebuda per ésser interpretada, sino només per ésser contemplada des

de les múltiples i diverses perspectives que a cada un de nosaltres ens sugereix». (jo crec que ja no es pot afegir res més).

Passant a s'obra d'en **Pere Pujol** podem dir que ses seves escultures ens ensenyen moltes coses sobre els nostres avantpassats i ens mostren ses tradicions populars mallorquines

traduïdes en figures i representacions. Entre aquestes podem anomenar es 62 personatges de ses «rondalles d'en Jordi d'es recó», que han desfilat per tota l'illa i que merescué el premi «Siurell de plata». També realitzà una piedat, de concepció barroca i localista que la titula «Resignació».

Ell ha exposat a Lluçmajor, Artà, Manacor, Palma, Eivissa, Menorca, Inca, Pollença, Cala bona «Ses Frigates», Alaró, etc. Així com també té varies medalles d'honor rebudes a Palma a n'Es «Salón de otoño» als anys 1976 i 1978, medalla de plata del 1er certàmen internacional d'escultura a Pollença.

András Csavlek

Robí de B.

Una nova exposició inagurà sa Galeria d'art «Ses Frigates», de Cala Bona, es dissabte 8 de setembre amb el pintor húngaro **András Csavlek** (Budapest el 1942).

Aquesta és la segona vegada que es fa una mostra de l'art húngar actual a Mallorca. La primera vegada es va celebrar a n'Es Museu de Mallorca l'any 1988 amb el títol «Pintura actual Húngara». A n'aquesta exposició es seleccionaren nou pintors, d'Hungria, per representar an el seu país. El pintor **András Csavlek**, fou un d'ells i amb la col·laboració de la universitat de les illes Balears.

L'any 1978 va obtenir la distinció honoriscausa de l'acadèmia de Belles Arts a Nàpoles i també, el mateix any, va ser galardonat amb el premi nacional la pintura «Mitlály

Munkácsy». Tenen obra seva les següents col·leccions d'institucions públiques: la galeria nacional húngara a Budapest, el museu ferenc Mora a Szeged, també el museu de Salgotárjan i finalment el museu de Belles Arts a Nàpoles. En quant a les seves participacions a exposicions individuals, podem dir les següents: l'any 1979 va exposar a Nàpoles, a l'acadèmia de Belles Arts, el 1979 també a la galeria de Csók a Budapest, el 1980 a la Z. Bank a Viena, el 1981 al museu de Salgotárjan, el 1983 al museu ferenc Mora a Szeged, el 1983 també al museu nacional de La Habana, el 1986 a la Bayerischen Laudes Bank a Munich, el 1988 a la galeria Pannonia a Viena.

A la inaguració de la exposició hi va assistir al senyora **Clara Otto**, que és la comisària de Belles Arts d'Hungria i al mateix temps la directora de les galeries del Estat.

SERVICIOS CAMIONES HORMIGONERAS SERVICIO DE CONTENEDORES

Hermanos Pallicer Pons, S.A.

Juana Roca, 2 - SON SERVERA (Mallorca)

Tel. Almacén, 56 70 82 - Tel. Particular: 56 70 70

VENTA MAQUINARIA PARA LA CONSTRUCCION
CAMIONES GRUA
GRUAS GRANDES

MATERIALES
para la
CONSTRUCCION

Desmontes y
Excavaciones
Transportes

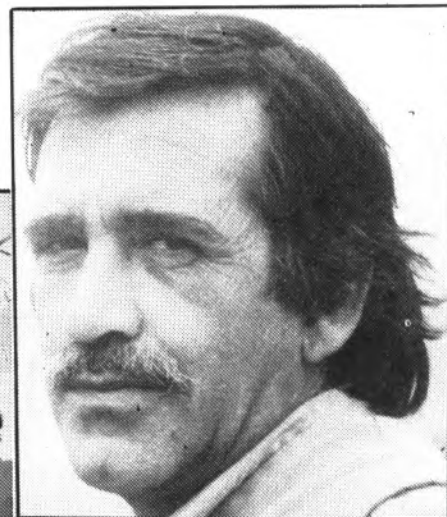
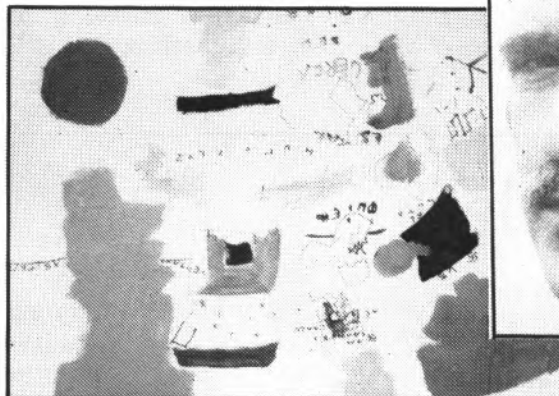
Hnos. PALLICER PONS, S.A. - FAX Nº. (971) 56 74 58

Pollença

Robí de B.

Desde aquestes pàgines de «Sa Font» començarem una nova pàgina que anomenarem «De visites a...» amb la qual, cada mes anirem fins a un lloc, a on per lo que hi presentin, sia galeria, museu, fundació, etc... sigui notícia a Mallorca, i que estigui obert a n'és públic en general així com, que tengui relació amb el món de l'art.

Aquesta vegada anàrem fins a Pollença. A «Ses galeries Bennisar», allà parlàrem amb en Toni Dionis, propietari de la galeria, juntament amb en Tòfol Borrás durant aquest mes d'agost presenten l'obra del pintor Mompó, al qual, la seva salut el té impedit i allunyat, desde fa uns quants anys. Ells ens expliquen que aquesta exposició és un homenatge a un dels més grans pintors del segle. El pintor Mompó, sempre demostrà una estimació es-

pecial per Mallorca i en especial per Pollença.

Per conèixer un poc a n'és pintor començarem diguent que: Manolo Mompó va néixer a València, el 10 d'octubre el 1927, va estudiar a Va-

lència, a l'escola superior de Belles Arts, mitjançant beques després passa a viure a Granada, Paris, Roma, Holanda, així sucesivament fins l'any 1956 que tornà a Espanya residint a Madrid.

El 1973 residí a EE.UU. i al 1974

Joan morey obrador col: 360

CLINICA VETERINARIA «SON SERVERA»

Juan Morey Obrador
Veterinario Col. 360

Horario: Lunes, Martes, Jueves y Viernes, de 10 a 13,30 h - de 17 a 20 h.

Sábados: de 10 a 14 h.

Urgencias: 82 11 23 - 55 12 19

Cl. José Antonio, 18
07550 SON SERVERA
Tel. 56 74 74

va ser quan es quedà a viure a Palma i a 1977 a Alaró. Així fins el 1983 que tornà a Madrid on viu actualment.

De ell tenen pintura els museus més importants del món. Desde el Fogg Art Museuti de Harvard, el Orie d'Oxford, Pullitzer de Missouri, The British Museum de London, Winterthur, a Suïssa, a Caracas, El Museu de Belles Arts, The ART Gallery of Hamilton a Canadà, el Chase Manhattan a Nueva York, etc... i passant per els espanyols de: fundació Juan March a Madrid, i museus d'art contemporanis, moderns i abstractes de : Cuenca, Sevilla, Valencia, Segovia, castellon, Madrid, Països catalans, Alicante, Vitoria, Tenerife, Barcelona i els de: Paris, Cöteborg, Santiago de Chile, Venezuela, etc...

Hem de resenyar que l'any 1985 va realitzar una edició especial en serigrafia, encarregada per el Govern Espanyol, per l'adhesió a la comunitat econòmica europea. Això era un obsequi d'integrament a n'es països que l'integren.

A l'any 1977 quan feia poc que residia a Alaró, va escriure una carta, de la qual en treurem un fragment, en ell feia referència a Mallorca i així com ell es trobava, començà així: «En Mallorca estoy solo, más solo que nunca. El mallorquín me separa, no quiere acercarse. No hay mal que para bien no venga. Pues estoy encontrándome y conociéndome. El descubrirse, el quitarse el miedo a la soledad. El saber todas las posibilidades misteriosas que la historia, patria, familia, me había escondido, el sacar a la luz la generosidad, el amor, el deseo de entregarme a mis vecinos. Todo eso me lo dió Mallorca».

Josep Melià, ens adelanta a n'es catàleg que a finals d'any el centre Reina Sofia de Madrid i l'Ivam li retrans un homenatge a gran escala. **Mompó**, pintava Formes soltes, enrevoltades de blanc, formes que existeixen i poden subsistir amb llibertat, participant del tot amb la naturalesa. A partir de l'obsessió de la llum, de la claredat, feia poesia amb les realitats més transparents, amb

els sentiments més aeris. Cada vegada volia suprimir més, les coses concretes per acostar-se als suggeriments. **Mompó**, una vegada va dir: «Creo en la síntesis y en lo dicho con los mínimos medios».

Y aprofitant que esteim a **Pollença**, arribarem fins el **claustr de Santo Domingo** a on a l'església de «**Nuestra Señora del Rosario**», estan exposats els famosos «**Thangkas**», a n'aquesta mostra de s'art budista tibetà. Els «**Thangkas**», són pintures que contenen ses claus de la sabiduria i que conformen s'escenografia dels ritus religiosos, iconos que codifiquen mitjançant ses alegòries els estats de s'evolució espiritual, així com alguns episodis de s'història de la humanitat. Si un els observa detalladament hi troba representada com una espècie de guia per practicar sa meditació. A n'aquest «**Thangkas**» les ha cedit el «**Dalai Lama**», premi nobel per la pau l'any passat, els quals han estat consagrats i perteneixen al **Monasteri de Namgyal**, en el Himalaya indio.

El budisma tibetà practica la religió com una època sistemàtica de sa compassió. Es nom de «**Dalai Lama**» vol dir oçan de sabiduria amb l'idioma mongol.

Quan estàvem allà hi havia tres monjos budistes que estaven treballant a un «**Mandala**» que representa una forenda a n'es budes amb sa finalitat d'acumular mèrit per sa lliberació de tots els sers interiors. El fan damunt una taula de 2 mts. quadrats, més o menys, i damunt hi ha dibuixat un temple, després l'emplen amb arenes de colors, d'una manera molt laboriosa i el preparen a fi de que quan vengui el «**Dalai Lama**» a finals d'estiu a Pollença, l'esborrará per clausurar aquesta mostra.

Allà hi presenten una vintena de «**Thangkas**», així com els elements que componen i permeteixen el celebrament dels rituals religiosos com: el vajra, que simbolitza el mètode, i sa campana i sa sabiduria, són inseparables, el Mani-Lhagkhor, és el molí d'oració, a dins s'hi troba el Mantra de Analokitesuara, que és sa compassió, el bud-chel, serveix per invocar a ses divinitats, el Ting-shag, és per afavorir sa concentració i conseguir una atmosfera harmònica, i així fins aconseguir els vint objectes rituals de que es compon es celebrament del ritual religiós.

El Badia al día

TERCERA DIVISIÓ

BADIA C.M., 1 - Peña D.S. Eulalia 0
 Portmany, 1 - BADIA C.M., 2
 BADIA C.M., 3 - Hosp. I. Blanca, 1

JUVENILES

BADIA C.M., 3 - Sóller, 2
 BADIA C.M., 1 - Barracar, 0
 Campos, 0 - BADIA C.M. 1

CADETES

BADIA C.M., 8 - Porreras 1
 Colonia, 0 - BADIA C.M., 2
 BADIA C.M., 0 - Escolar 2

INFANTILES

Cardessar, 3 - BADIA C.M., 3

Con sabor a Koeman

Estos son los resultados de los equipos pero reseñando que en juveniles no se ha jugado, en su segunda jornada no se jugó contra el Porto Cristo debido a la retirada de este equipo de la competición, los infantiles hasta el momento de escribir esta crónica sólo había disputado un solo encuentro y en cuanto a los benjamines no empieza su competición liguera hasta el día 6 de octubre, en que estarán dispuestos a ganar la competición.

Fernando González

Tomeu Magin, a sus catorce años tiene en sus piernas una potencia increíble que nos recuerda a jugador del Barça, a pesar que le gustaría algún día militar en el Real Madrid club el cual admira, aunque aún es joven tiene un dominio y control del esférico, destaca por su lucha y sacrificio cuando está dentro del terreno de juego, estudia primero de B.U.P. y confiesa que de chicas y discotecas nada de nada, lo suyo es el fútbol, como muestra de ello, la temporada pasada ganó la regularidad y máximo goleador.

Texto y foto Fernando González

Apuesta porque el Badia será campeón

Se trata de Sebastián Masanet «SHUSTER» tiene quince años y estudia tercero de B.U.P. y en el equipo rojillo está de medio lateral izquierdo y titular indiscutible dentro de su equipo, lo que más destaca de él, es su agilidad en las piernas y dominio del balón trayendo de cabeza a los defensas de los otros equipos, ya la temporada pasada dió muestras de lo que sabe hacer en el terreno de juego y el aficionado disfruta viéndolo jugar, está convencido de que este año serán campeones.

Texto y Foto: Fernando González

El Badia refuerza el centro del campo

Con el fichaje a última hora por parte del equipo rojillo se ha fichado al central Matias, procedente del Constancia. Llegamos a un acuerdo entre la directiva i el ju-

gador, éste firmó en el día de ayer por un año, y está a disposición del mister Caldentey que puede ser alineado para el próximo encuentro.

Texto y fotos: Fernando González

Basket

A sus quince años mide 1'96

Miguel Angel Barrios que a sus quince años ya mide 1'96 de altura se ha convertido en la figura del equipo de seniors del club Serverin a raíz de la gran labor que está haciendo en su equipo y ya a su edad ha recibido ofertas de dos clubs de Palma, los cuales le han visto jugar y se han interesado por él, de momento confiesa que prefiere estar una temporada más en su actual club, para madurar más su juego. Ha recibido el trofeo al jugador con más proyección de futuro. Su demarcación en el equipo es de pivot y con toda seguridad será un deportista salido de la cantera de Cala Millor.

Texto y fotos: Fernando González

Hoy hablamos con...

Xisco Martínez - de golf

Robí de B.

-En el club de golf de la costa de los pinos, ¿vas mucho?

-Sí, voy bastantes veces. Se puede decir que los siete días de la semana.

-¿Has jugado con alguien interesante este verano?

-Sí, he jugado con unos cuantos. Con Matias Prats, Carlos Sainz, Giorgio Aresu y algunos miembros de la familia García Obregón, así como con un nieto de Calvo Sotelo. El año pasado estuve con Javier Clemente, el entrenador, jugando 6 días y tam-

bién he jugado este año con Paulino, jugador de jockey, que ganó la medalla de plata en los juegos olímpicos de los Ángeles.

-¿Que tal juegan?

-Juegan, en general, bastante bien, no le dan nada mal a la pelota. Yo me creía que jugarían un po-

quito peor, pero la verdad es que son buenos. Sobre todo Javier Clemente al que no conseguí ganar ningún día.

-¿Sueltan muchos tacos cuando juegan o guardan compostura?

-Bueno, hay algunos que cuando juegan sí se acuerdan de toda la familia en especial de las madres.

-Y tú, ¿que haces?

-Yo cuando me cabreo, lo sufro por dentro. Si golpeo mal me autocastigo. Por ejemplo cojer 10 sacos de hierba o limpiar. Mi padre me hace cojer los cubos e ir al campo a prácticas a recoger pelotas.

-¿Con quién no has jugado al golf y te gustaría jugar, que no sea Ana García Obregón. Nómbrame una pareja.

-Bueno, como mujer a Marta Chavarri y si no sabe jugar que no se apure, que yo le enseño y como hombre a Carlos Sainz, que aunque haya jugado con él, es una bellísima persona.

-¿Tú, que juegas para pasar el rato o para en un futuro convertirte en un profesional?

-Yo juego para que el día de mañana pueda vivir de esto. Porque si me lo tomara como un juego, en plan juerguista, pues me gustaría salir de noche a tomar un refresco en la discoteca y pasármelo bien, porque ahora con esto del golf no salgo y estoy muy metido a ello. Ya que cuando salgo de

DESPUES DEL GRAN EXITO OBTENIDO EN TECNOTURISTICA, PRESENTAMOS:

El **GRES de BRED A** aporta a su hábitat calidez, belleza y durabilidad. Sus tonos naturales, inalterables, ambientan cualquier estilo decorativo. Sus características técnicas hacen fácil su mantenimiento.

El **GRES de BRED A** es un gres natural. Sus componentes han sido extraídos puros de la Naturaleza y únicamente han entrado en contacto con el agua y el calor del fuego.

El **GRES de BRED A** no necesita un mantenimiento específico. Una vez limpio basta proceder como con cualquier suelo normal, a base de agua clara o mezcla con una pequeña cantidad de lejía.

USTED LO ENCONTRARÁ EN:

JERONIMO VIVES E HIJOS

MATERIALES DE CONSTRUCCION

ALMACEN, EXPOSICION Y VENTA:
Pl. General Goded, 2 - Tel. 56 71 95 - 07550 SON SERVERA
EXPOSICION Y VENTA:
Av. Juan Servera Camps, 33 - Tel. 886369 - 07560 CALA MILLOR

trabajar me voy a sacrificar un poco con los palos. Lo que me cabrearía bastante sería que el día de mañana, no pudiera vivir de esto y que el tiempo que ahora le dedico sería tiempo perdido.

-¿Cuándo empezaste a jugar a golf?

-Ya, ni me acuerdo, cuando tenía 3 o 4 años estaba corriendo por allí, el campo de golf, en realidad cuando empecé fue a los 6-7 años y en nivel ya en serio hace unos 2-3 años.

-¿Has conseguido muchos premios en tu larga trayectoria en el club de golf de la costa de los Pinos?

-Sí, es uno de los sitios en donde he conseguido más trofeos.

-¿Cuántos premios tienes?

-Unos cuantos. Más o menos 10 ó 12.

-¿Qué premio tienes ahora mismo más admiración y no lo has conseguido?

-Mi ilusión sería que en noviembre me aceptaran para poder jugar el campeonato de Baleares, que lo juegan los profesionales y los campeones amateurs.

-¿En tu casa te apoyan moralmente a jugar a golf?

-Sí, porque mis padres son mi mayor apoyo en mi currículum deportivo y si no fuera por ellos y mis hermanos no estaría donde ahora me encuentro.

-Normalmente, ¿Cuántas horas entrenas?

-Lo mínimo que entreno son tres horas cada día.

-Y antes de una competición?

-Pues de media hora a

la hora.

-¿Cómo estás de supersticioso, lo eres?

-Pues sí, yo antes de salir en un torneo tengo por costumbre de poner una vela delante de la Virgen y le rezo un poquito.

-En tu familia ¿hay algun antecedente en el deporte del golf?

-No, mi padre es el que lo sabe jugar y no quiere jugarlo, o bien porque no tiene tiempo, pero me haría ilusión jugar una partidita algún día con él.

-¿Te gusta la política,

-Cuando el PSOE gana sí.

-¿Qué les pedirías a los políticos si les pudieras pedir cosas, como de pequeño, la carta de los reyes magos?

-Bueno, primero les pediría que me trajesen un equipo de golf, segundo, un buen equipo de agua, botas, y tercero una bolsa grande de profesional dejando a un lado esto, si les pediría que me ayudaran ó subvencionaran un poquito para poder ir a com-

petir por el resto de España.

-¿No te parece más que suficiente un campo de golf, en las zonas de Son Servera-Sant Llorenç?

-No. Se necesitaría un campo más, un campo de 18 hoyos.

-Y el nuevo presidente del club de golf, de la Costa de los Pinos, Jaume Llinás (ó Mozo) ¿Qué tal este cambio, como lo ves?

-Bueno, es una persona muy agradable y tiene el sentido del humor muy grande y a mi me parece

un tío estupendo.

-¿Ha introducido alguna mejora allí?

-Sí, ha cambiado un poco, ahora parece que la gente va un poco más por libre, y referente a mejoras pues, ha colocado un toldo para que no diera tanto el sol en la caseta de las oficinas, también han comprado una furgoneta para llevar materiales diversos, etc... todo para mejora del club.

-La gente famosa ¿Qué opinión tiene de tu juego?

-Pues delante de mi han opinado bastante bien, detrás no lo sé. Dicen que juego muy bien y que les soy simpático. Pero lo bueno es que no sueltan ningún duro para que yo pueda salir a jugar fuera.

-Y ya para terminar; el salir por la noche, de juerga por Cala Millor, y otros sitios ¿Te afecta esto, el día siguiente si tienes que ir a competir o a practicar el golf?

-Sí me afecta bastante, porque antes de una competición tienes que dormir tus ocho horas y acostarte relajado y pensar en la competición, y el día de la competición ir a practicar un poco para jugar relajado y tener confianza.

Novedades Infantiles

TOVI

Distribuidor Oficial: JANE Y PLAY

Pza. Antonio Maura, 9
Teléfono 56 76 22

SON SERVERA

Can Simó, 2 - Plantas Adrover, 2

Por el Can Simó jugaron inicialmente: Maño; Paciencia, Xisco, B. Poll, J. Voreta; Lolo, Llull, Barrios, Rufino; Lliro y José Luis.

Tras el descanso salieron Trobi por Rufo, Pep Forasté por Barrios, Simonet por Voreta y X. Ros por Paciencia.

Goles: 1-0 José Luis, 1-1 J. Mesquida, 1-2 Bernardo, 2-2 Trobi.

Comentario: Partido jugado a fuerte ritmo por ambos equipos, donde el equipo local en la primera ocasión clara de gol, logra adelantarse en el marcador por obra de José Luis. A partir de este instante el toma y daca en el centro del campo se hizo patente, retrocediendo líneas el Can simó, pero buscando

el posible contraataque que a punto estuvo de dar sus frutos en varias ocasiones claras de Lliro, Lolo, José Luis y por Llull con varios disparos de fuera del área con sendas intervenciones del portero visitante.

La segunda parte el equipo local sigue cediendo terreno, pero a punto estuvo de sentenciar el partido en varios contraataques peligrosos; el Plantas Adrover por su parte haciendo gala de su calidad consigue adelantarse en el marcador. El Can Simó reacciona al final y consigue marcar y dejar el partido en un justo empate.

Desde estas líneas

damos ánimos a T. Bonet y Bua, jugadores del equi-

po local, deseándoles una pronta recuperación.

Calas de Mallorca, 0 - Can Simó, 6

JORNADA 2

Alineaciones: Maño; Rufino, Xisco, B. Poll, J. Voreta; Pep Forasté, Barrios, Llull, Lolo; Lliro, José Luis.

Tras el descanso salieron Paciencia, X. Ros y Trobi por Rufino, Pep Forasté y José Luis.

Goles: 0-1 Lolo, 0-2 Rufino, 0-3 José Luis, 0-4 Lliro, 0-5 Trobi, 0-6 Trobi.

Comentario: Mañana soleada con fuerte calor, campo de fútbol en pésimas condiciones, lo cual propició que los dos equipos pecasen de falta de

precisión. A medida que el partido transcurria, el Can Simó se asentó mejor al campo y prueba de ello es que fueron llegando los goles, para acabar la primera parte con una abultada victoria por 0-3.

En la segunda parte tras unos veinte minutos de imprecisión, el Can Simó vuelve a la carga y demostrando unas dotes goleadoras excepcionales marca tres nuevos goles y deja el marcador final con una abultada victoria por 0-6.

Máximo goleador

Patrocina
AUTOESCUELA
CÁNOVAS

Trobi.....3. Goles
José Luis.....2 Goles
Lolo.....1. Gol
Rufino.....1. Gol
Lliro.....1. Gol

Trofeo a la regularidad

Patrocina
HERRERIA
MARTINEZ

Lliro.....18 puntos
José Luis.....17 puntos
Xisco.....16 puntos
B. Poll.....16 puntos
Rufino.....16 puntos

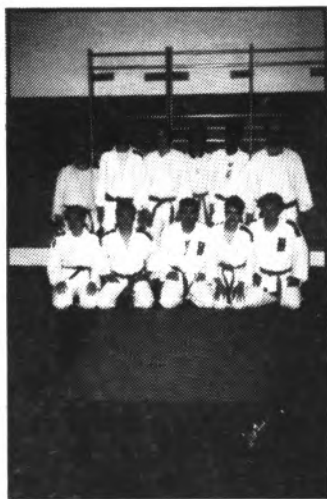

Exito del Club Renshinkam

Pep Mascaró: 3 Dan y maestro entrenador nacional de Judo.

Nuevamente al inicio de esta nueva temporada el Club Renshinkam es noticia y más concretamente su director Pep Mascaró que acaba de conseguir el 3º Dan y la Titulación de Entrenador Nacional de Judo.

Pep, que en los últimos dos meses lo podíamos ver en el club preparándose a fondo para asistir a este curso extraordinario que se celebró del 1 al 25 de Agosto en Barcelona, supo aprovechar muy bien quizás la última oportunidad para este tipo de Titu-

laciones ya que de todo es sabido que a partir de Oc-

tubre habrá un cambio en la ley del deporte. Dicho curso empezó el día 1 con examen de grados, si se superaba este paso se tenía acceso al curso de titulación de Entrenador Nacional. Los exámenes no fueron nada fáciles, había que ir preparados, no valía eso de ir a probar suerte, no obstante Pep tuvo dificultades en superarlo. El curso, según nos comenta Pep, lo componían las siguientes asignaturas: Judo pie, Judo suelo, Kata, Defensa personal, Arbitraje, Medicina, Psicología, Preparación Física, Historia y Organización. No fue fácil, si se

quería aprobar había que estar muy concentrados en las jornadas de 9 horas que duraban las clases, más luego, por supuesto, las horas de estudio en la Residencia, además del sofocante calor de Barcelona.

Pep puso el máximo de interés en todo y al final

tuvo su fruto, la posesión del título de Maestro, máxima categoría en enseñanza en Judo y ha demostrado, una vez más y por si alguien lo dudaba aún, estar a la altura de los grandes y mejores Judokas españoles.

CEJR

SERVINSA

SERVEIS INSULARS, S.A.

La Direcció de l'empresa agraeix la col.laboració del usuari per a conseguir la màxima perfecció en el servei de recollida de fems

Obispo Llompart, 40 - INCA
Cl. Rafalet, 1 - CALA MILLOR
Tel. 58 67 37 y 50 04 89 - 50 57 58

AGENDA

Horaris d'assistència Sanitària Son Servera

Consultes normals

METGES:

- Dr. Gabriel Pons, de dilluns a divendres a les 12 hores
- Dr. Enrique Martínez, de dilluns a divendres a les 9 hores.

PRACTICANTS:

- Extraccions De 8 a 9 hores
- Consultes: cada dia de 9'30 a 11'30 hores.

Urgències:

DIES FEINERS:

- Fins a les 17 h. al seu metge
- De 17 horabaixa a 9 del dematí: al punt d'atenció continuada. C/ Calvo Sotelo s/n. Telef. 56 72 05.

DISSABTES, DIUMENGES, FESTIUS:

- De 9 hores dissabte dematí a 9 hores dilluns dematí: al punt d'atenció continuada.

Horaris d'Atenció Primària Cala Millor

Consultes normals

METGES:

Dra. Maria del Carmen Cerrillo: de dilluns a divendres a les 11'30 h.

PRACTICANTS:

- Extraccions: dijous de 8 a 9 hores
- Consultes: de dilluns a divendres 9'30 a 11'30 h.

Urgències:

DIES FEINERS:

- Fins a les 17 hores: al seu metge
- De 17 horabaixa a 9 del dematí: al punt d'atenció continuada, C/ Calvo Sotelo s/n (local Tercera Edat). Tel. 56 72 05. Son Servera.

DISSABTES, DIUMENGES, FESTIUS:

- De 9 dematí dissabte a 9 dematí de dilluns al punt d'atenció continuada de Son Servera.

Pel millor funcionament vos pregam:

-UTILITZAU-LO ÚNICAMENT EN CAS D'URGÈNCIA

-DESPLAÇAU-VOS-HI, JA QUE PODREU ESSER MÉS BEN ATEÇOS, FACILITANT LA FEINA DELS PROFESSIONALS.

-NO HI ANEU PER A DEMANAR RECEPTES, BAIXES LABORALS, CERTIFICATS, ETC.

-EN CAS DE DUBTE, TELEFONAU-HI ABANS I CONSULTAU AMB EL METGE.

VIATGES
millor.

G.A.T. 820 Telex 69565 VGOR E

*Viatgi Millor
amb
Viatges Millor*

Calle Bnicanella, 12 - Tels 58513/52
CALA MILLOR
Carretera Cala Agulla, 17
Tels 564017-564300 CALA RATJADA

ESPECIAL PUENTE DEL PILAR

GALICIA AL COMPLETO

Portugal, Vigo, Pontevedra _____ 34.000 pts.

VENECIA _____ 39.900 pts.

MADRID Y ALREDEDORES Toledo, Aranjuez, El Escorial y Segovia _____ 30.800 pts.

ZARAGOZA Y Pirineo Aragonés _____ 24.900 pts.

ANDALUCIA Occidental _____ 43.900 pts.

ANDORRA _____ 28.500 pts.

SUPER OFERTA CARIBE _____ **95.950 pts.**

Incluye 6 noches, avión, hotel y traslados

EXCURSION DE UN DIA EN ROMA sólo avión _____ 18.500 pts.

Incluído visitas _____ 20.500 pts.

(desde Palma)

NAVIDAD EN LONDRES (del 20-12 al 01-01) _____ 18.500 pts.

NAVIDAD EN MANCHESTER (del 20-12 al 03-01) _____ 20.000 pts.

CONFORT 3 S.A.

EMPRESA CONSTRUCTORA

P I S O S

**DE EXTRAORDINARIA CALIDAD
EN LA MEJOR SITUACION DE CALA MILLOR
(HIPER COLON)**

**DE 2, 3 y 4 DORMITORIOS, 2 BAÑOS
AMPLIAS TERRAZAS, ESCALERA DE MARMOL
ASCENSOR, T.V. SATELITE, etc...**

NO SE LO PIENSE MAS

**AHORA PUEDE SER PROPIETARIO DE SU
PROPIA VIVIENDA CON UNA ENTRADA DE**

1.000.000 PTS.

RESTO GRANDES FACILIDADES HASTA 19 AÑOS

INFORMES:

CONSTRUCCIONES CONFORT 3, S.A.

Calle Sol Naixent, 20

Tel. 58 68 21

CALA MILLOR

Avda. Sol Naixent, s/n
Edificio Confort
Teléfono 58 68 21 - Fax 58 68 67

07560 CALA MILLOR
Mallorca

Joyeria

SON SERVERA

Universal

¡SIN TRAMPA NI CARTON!

*Nosotros no hacemos el 50% de
descuento, y aún así nuestros precios
siguen siendo*

LOS MAS BARATOS

También, como no, disponemos de las

MEJORES MARCAS

y en cuanto al oro, sin comentarios

NO TENEMOS COMPETENCIA!

¡¡VENGA Y COMPRUEBELO!!